Euroopa Liidu
Teataja

ET
L-seeria

2023/2917

29.12.2023

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2023/2917,

20. oktoober 2023,

milles käsitletakse tõendamistoiminguid, tõendajate akrediteerimist ja seirekavade heakskiitmist haldavate asutuste poolt vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2015/757, mis käsitleb meretranspordist pärit kasvuhoonegaaside heitkoguste seiret, aruandlust ja kontrolli, ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2016/2072

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrust (EL) 2015/757, mis käsitleb meretranspordist pärit süsinikdioksiidi heitkoguste seiret, aruandlust ja kontrolli ning millega muudetakse direktiivi 2009/16/EÜ, ([1]) eriti selle artikli 6 lõike 8 kolmandat lõiku, artikli 7 lõike 5 teist lõiku, artikli 13 lõiget 6, artikli 15 lõiget 5 ja artikli 16 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/2072 ([2]) on kehtestatud sätted, mis käsitlevad seirekavade hindamist ja heitearuannete tõendamist [määruses (EL) 2015/757 „kontroll"], pädevus- ja menetlusnõudeid ning eeskirju tõendajate akrediteerimise ja järelevalve kohta, millega tegelevad riiklikud akrediteerimisasutused. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2023/957 ([3]) muudeti määrust (EL) 2015/757, et hõlmata meretranspordi-tegevusi ELi heitkogustega kauplemise süsteemiga, mis loodi Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/87/EÜ, ([4]) ning näha ette täiendavate kasvuhoonegaaside heitkoguste ja täiendavate laevatüüpide tekitatud heite seire, aruandlus ja kontroll. Samuti on selles sätestatud ettevõtjate kohustus esitada ettevõtja tasandi tõendatud summaarse heitkoguse andmed (edaspidi „ettevõtja tasandi aruanded") ja määruse (EL) 2015/757 artikli 11 lõike 2 kohased tõendatud aruanded ettevõtja vahetumise korral (edaspidi „osalised heitearuanded") ning vastutavate haldavate asutuste kohustus kiita heaks seirekavad ja nende muudatused.

(2) Direktiivi 2003/87/EÜ artikli 3ge kohaselt peab laevandusettevõtjale määratud haldav asutus tagama, et laevandusettevõtja poolt esitatud ettevõtja tasandi summaarse heitkoguse andmed on tõendatud vastavalt määruse (EL) 2015/757 III peatükis sätestatud tõendamis- ja akrediteerimiseeskirjadele. Käesoleva määruse sätted tõendamise ja akrediteerimise kohta, millega täiendatakse määruse (EL) 2015/757 III peatükis sätestatud eeskirju, peaksid seepärast sisaldama ettevõtja tasandi summaarse heitkoguse andmete tõendamise eeskirju.

([1]) ELT L 123, 19.5.2015, lk 55.
([2]) Komisjoni 22. septembri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/2072 tõendamistoimingute ja tõendajate akrediteerimise kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2015/757, mis käsitleb meretranspordist pärit süsinikdioksiidi heitkoguste seiret, aruandlust ja kontrolli (ELT L 320, 26.11.2016, lk 5).
([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. mai 2023. aasta määrus (EL) 2023/957, millega muudetakse määrust (EL) 2015/757, et hõlmata meretransporditegevusi ELi heitkogustega kauplemise süsteemiga ning näha ette täiendavate kasvuhoonegaaside heitkoguste ja täiendavate laevatüüpide tekitatud heite seire, aruandlus ja kontroll (ELT L 130, 16.5.2023, lk 105).
([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

(3) Peale selle on vaja lisada delegeeritud määruses (EL) 2016/2072 sätestatud korrale ettevõtja tasandi aruannete tõendamise eeskirjad, millega järgitakse heitearuannete tõendamise etappe, kuid välditakse laeva tasandi aruannetega seotud tõendamistoimingute [määruses (EL) 2015/757 „kontrollitegevus“] dubleerimist ja tarbetut täiendavat halduskoormust.

(4) Lisaks on vaja lisada delegeeritud määruses (EL) 2016/2072 sätestatud korrale osaliste heitearuannete tõendamise eeskirjad. Määruse (EL) 2015/757 artikli 11 lõike 2 kohaselt peaksid osalised heitearuanded sisaldama samu elemente kui heitearuanded, kuid nendes käsitletakse üksnes ajavahemikku, mille jooksul tegeleti toimingutega ettevõtja vastutusel. Seepärast on asjakohane, et osalisi heitearuandeid tõendataks samade eeskirjade kohaselt, mida kohaldatakse heitearuannete tõendamise käigus.

(5) Määruse (EL) 2015/757 artikli 6 lõikes 8 ja artikli 7 lõikes 5 on ette nähtud, et komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada kõnealust määrust seoses eeskirjadega, mille alusel vastutavad haldavad asutused seirekavad heaks kiidavad ja mille alusel vastutavad haldavad asutuste kiidavad heaks seirekavadesse tehtud muudatused. Määruse (EL) 2015/757 artikli 13 lõikega 6 ja artikli 15 lõikega 5 on vastavalt ette nähtud, et komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada kõnealust määrust eeskirjadega, milles käsitletakse ettevõtja tasandi summaarse heitkoguse andmete tõendamist [määruses (EL) 2015/757 „kontroll“], sealhulgas tõendamismeetodeid ja -menetlusi [määruses (EL) 2015/757 „kontrollimeetodid ja kontrollimenetlused“] ning tõendamisaruande [määruses (EL) 2015/757 „kontrolliaruanne“] väljaandmist, ja et täpsustada käesolevas määruses osutatud tõendamistoimingute [määruses (EL) 2015/757 „kontrollitegevus“] eeskirju. Määruse (EL) 2015/757 artikli 16 lõikega 3 on ette nähtud, et komisjon võtab vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada tõendajate akrediteerimise meetodeid. Kuna tõendamise, akrediteerimise ja heakskiitmisega seotud toimingud on omavahel sisuliselt seotud, kasutatakse käesolevas määruses neid viit õiguslikku alust.

(6) Tõendamistoimingud hõlmavad seirekavade hindamist tõendajate poolt vastavalt määruse (EL) 2015/757 artikli 13 lõikele 1. Seirekava hindamisel peaksid tõendajad teostama mitmeid toiminguid, et hinnata asjaomase ettevõtja poolt laeva seire- ja aruandluskorra kohaselt esitatud teabe täielikkust, asjakohasust ja nõuetele vastavust, et oleks võimalik otsustada, kas kava on määrusega (EL) 2015/757 kooskõlas. See peaks hõlmama laeva seirekavas kirjeldatud andmehaldus- ja kontrollisüsteemiga seotud elemente kooskõlas määruse (EL) 2015/757 artiklis 4 ning I ja II lisas sätestatud seire ja aruandluse ühispõhimõtetega. Selleks et tagada määruse (EL) 2015/757 nõuetekohane jõustamine, kui organisatsioon või isik, kes on võtnud laevaomaniku asemel vastutuse laeva käitamise eest ja kes sellise vastutuse võtmisel on nõustunud üle võtma kõik kohustused ja kogu vastutuse, mis on sätestatud laevade ohutu ekspluateerimise ja reostuse vältimise korraldamise rahvusvahelises koodeksis, mis on esitatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 336/2006 ([5]) I lisas, võtab ka vastutuse määruse (EL) 2015/757 ja vajaduse korral direktiivi 2003/87/EÜ kohaste kohustuste täitmise eest, peaks kõnealune organisatsioon või isik esitama enne seirekava hindamise algust tõendajale dokumendi, mis tõendab, et laevaomanik on teda nõuetekohaselt volitanud täitma määrusest (EL) 2015/757 ja vajaduse korral direktiivist 2003/87/EÜ tulenevaid kohustusi. Nende laevade puhul, mille heitkogused kuuluvad direktiivi 2003/87/EÜ kohaldamisalasse, võib tõendajale esitada seirekava hindamiseks komisjoni rakendusmääruse (EL) 2023/2599 ([6]) (millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ rakenduseeskirjad seoses sellega, kuidas laevandusettevõtjale määratud haldavad asutused laevandusettevõtjaid haldavad) artikli 1 lõikes 2 osutatud dokumendi.

(7) Käesoleva määrusega täiendatakse määrust (EL) 2015/757, sätestades konkreetsed eeskirjad toimingute kohta, mis on seotud heitearuannete, osaliste heitearuannete ja ettevõtja tasandi aruannete tõendamise, tõendajate akrediteerimise ning seirekavade hindamise ja heakskiitmisega. Nende toimingute puhul tuleks järgida seire ja aruandluse põhimõtteid, mis on sätestatud määruses (EL) 2015/757 ning selle I ja II lisas ning komisjoni delegeeritud määruses (EL)2023/2849 ([7]).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. veebruari 2006. aasta määrus (EÜ) nr 336/2006, mis käsitleb meresõiduohutuse korraldamise rahvusvahelise koodeksi rakendamist ühenduse piires ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 3051/95 (ELT L 64, 4.3.2006, lk 1).

([6]) Komisjoni 22. novembri 2023. aasta rakendusmäärus (EL) 2023/2599, millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ rakenduseeskirjad seoses sellega, kuidas laevandusettevõtjale määratud haldavad asutused laevandusettevõtjaid haldavad (ELT L, 2023/2599, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2599/oj).

([7]) Komisjoni 12. oktoobri 2023. aasta delegeeritud määrus (EL) 2023/2849, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2015/757 seoses ettevõtja tasandi summaarse heitkoguse andmete aruandlust ja esitamist käsitlevate normidega (ELT L, 2023/2849, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2849/oj).

(8) Määruse (EL) 2015/757 artikli 6 lõikes 8 ja artikli 7 lõikes 5 sätestatud volituste kasutamine peaks tagama, et vastutavad haldavad asutused kiidavad seirekavad ja nende muudatused kooskõlas kõnealuse määrusega heaks ühtlustatud viisil, eelkõige seoses ettevõtjate ja vastutavate haldavate asutuste esitatud teadete ja teabega.

(9) Nende laevade seirekavasid, mille heitkogused kuuluvad määruse (EL) 2015/757 kohaldamisalasse, kuid mitte direktiivi 2003/87/EÜ kohaldamisalasse, ei peaks vastutav haldav asutus heaks kiitma.

(10) Seirekavade ja nende muudatuste heakskiitmisel peaksid vastutavad haldavad asutused võtma nõuetekohaselt arvesse tõendaja järeldusi seirekavade hindamise kohta. Vastutavad haldavad asutused peaksid tegema seirekavade heakskiitmise otsused sõltumatult, kuna laevandusettevõtjale määratud haldavad asutused peaksid tagama, et nende vastutusel tegutsevad laevandusettevõtjad järgivad direktiivi 2003/87/EÜ ja määrust (EL) 2015/757, sealhulgas seoses asjakohaste näitajate seire ja aruandlusega aruandeperioodil.

(11) Kui vastutav haldav asutus ei kiida seirekava heaks, peaks ettevõtja selle läbi vaatama vastavalt haldava asutuse esitatud teabele ja esitama kõnealuse seirekava muudetud versiooni tõendajale uuesti hindamiseks. Enne kui läbivaadatud seirekava saadetakse tõendajale uuesti hindamiseks, võivad ettevõtjad ja vastutavad haldavad asutused vahetada mitu korda teavet, et vältida ettevõtjate ja tõendajate tarbetut halduskoormust.

(12) Määruse (EL) 2015/757 artikli 13 lõike 6 ja artikli 15 lõike 5 rakendamiseks on vaja üldist eeskirjade raamistikku, mis tagab, et kõnealuse määruse kohaselt koostatud seirekavade hindamine, heitearuannete, osaliste heitearuannete ja ettevõtja tasandi aruannete tõendamine ning tõendamisaruannete väljaandmine toimub ühtlustatud viisil ja neid ülesandeid täidavad tõendajad, kellel on tehniline pädevus neile usaldatud ülesannete sõltumatuks ja erapooletuks täitmiseks.

(13) Ühtlustatud eeskirjadega, mis käsitlevad seirekavade hindamist, heitearuannete, osaliste heitearuannete ja ettevõtja tasandi aruannete tõendamist ning nõuetele vastavuse tunnistuste väljastamist tõendajate poolt, tuleks selgelt kindlaks määrata tõendajate ülesanded.

(14) Tõendaja järeldused seirekava hindamise kohta on olulised, kuna need võimaldavad ettevõtjatel ja vastutavatel haldavatel asutustel mõista tõendaja tõendamistoimingute tulemusi. Seetõttu on vajalik, et sellised järeldused sisaldaksid seirekava hindamise käigus leitud asjakohast teavet, sealhulgas parandamata mittevastavuste kirjeldust ja tõendaja menetluste kokkuvõtet, sealhulgas teavet tegevuskoha külastuste kohta.

(15) Dokumentide esitamine ning ettevõtjate ja tõendajate vaheline asjaomase teabe vahetamine on hädavajalik tõendamisprotsessi kõigi aspektide puhul, eelkõige seirekava hindamisel, strateegilise ja riskianalüüsi tegemisel ning heitearuande, osalise heitearuande ja ettevõtja tasandi aruande tõendamisel. Seepärast on vaja kehtestada ühtlustatud nõuded, mis reguleerivad tõendajale enne tõendamistoimingute algust ja muudel ajahetkedel tõendamise käigus kättesaadavaks tehtava teabe ja dokumentide esitamist.

(16) Tõendaja peaks heitearuannete, osaliste heitearuannete ja ettevõtja tasandi aruannete tõendamisel rakendama riskipõhist lähenemisviisi vastavalt määruse (EL) 2015/757 artikli 15 lõigetele 1, 2 ja 3. Tõendamise olulise osana analüüsitakse seda, kui tõenäoline on, et esitatud andmetes esineb olulist väärkajastamist, ning määratakse seeläbi kindlaks, kuidas tõendaja peaks oma toiminguid korraldama.

(17) Seireandmete järjepidevuse ja ajas võrreldavuse tagamiseks kooskõlas määruse (EL) 2015/757 artikli 4 lõikega 3 peaks tõendaja laeva heitearuande hindamisel lähtuma seirekavast, mis on rahuldavaks tunnistatud ja mille on vajaduse korral heaks kiitnud vastutav haldav asutus.

(18) Kõik heitearuande, osalise heitearuande või ettevõtja tasandi aruande tõendamise käigus tehtavad sammud on omavahel seotud ja nende tulemusena tuleks koostada tõendamisaruanne, mis sisaldab otsust tõendamise tulemuse kohta. Tõendamisaruande kindlustase peaks olema seotud tõendamistoimingute põhjalikkuse ja üksikasjalikkusega ning tõendamisotsuse sõnastusega.

(19) Seirekavade hindamise ning heitearuannete, osaliste heitearuannete ja ettevõtja tasandi aruannete tõendamise peaks tegema pädevad töötajad. Selliste kohustuste täitmiseks peaksid tõendajad kehtestama sisekorra ja seda pidevalt täiustama. Tõendaja pädevuse kindlakstegemise kriteeriumid peaksid olema kõigis liikmesriikides ühesugused ning need peaksid olema kontrollitavad, objektiivsed ja läbipaistvad.

(20) Tõendamistoimingute kvaliteedi parandamiseks tuleks kehtestada ühtlustatud eeskirjad, mille alusel otsustatakse, kas tõendaja on pädev, sõltumatu ja erapooletu ning seega vajalike toimingute tegemiseks kvalifitseeritud.

(21) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 765/2008 ([8]) on kehtestatud terviklik raamistik vastavushindamistoiminguid tegevate vastavushindamisasutuste akrediteerimiseks. Kui määruses (EL) 2015/757 ei ole sätestatud tõendajate akrediteerimise kohta erisätteid, kohaldatakse vastavalt määruse (EL) 2015/757 artikli 16 lõikele 2 määruse (EÜ) nr 765/2008 asjaomaseid sätteid.

(22) Määruse (EL) 2015/757 artikli 16 lõikega 3 antakse komisjonile õigus täpsustada meetodeid, mille alusel akrediteeritakse tõendajaid käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate toimingute jaoks, st seoses meretranspordisektori kasvuhoonegaaside heitkogustega. Seega täiendatakse käesoleva määrusega määrustes (EÜ) nr 765/2008 ja (EL) 2015/757 sätestatud eeskirju, eelkõige seoses kohaldatavate harmoneeritud standardite, hindamisrühmadele esitatavate nõuete, riiklike akrediteerimisasutuste vastastikuse hindamise rakendamise ja tõendajate vastastikuse tunnustamisega. Selliste täiendavate eeskirjade täpsustamine on vajalik tagamaks, et kriteeriumid ja standardid, mida võetakse arvesse tõendajate akrediteerimisel määruse (EL) 2015/757 kohaldamisalasse kuuluvate toimingute jaoks, vastavad nende toimingute eesmärgile ja sisule. Need eeskirjad peaksid aitama veelgi suurendada tõendamise ja akrediteerimise usaldusväärsust ning ühtlustatud lähenemisviisi kõigis liikmesriikides.

(23) Tõendamis- ja akrediteerimissüsteem peaks vältima muude liidu õigusaktide kohaselt loodud menetluste ja organisatsioonide tegevuse tarbetut dubleerimist, kuna see suurendaks liikmesriikide või ettevõtjate halduskoormust. Seepärast on asjakohane võtta arvesse parimaid tavasid, mis tulenevad harmoneeritud standardite kohaldamisest, mille on vastu võtnud Euroopa Standardikomitee komisjoni poolt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/34/EÜ ([9]) kohaselt antud volituse alusel (sellised standardid on näiteks harmoneeritud standard, millega kehtestatakse kasvuhoonegaaside valideerimise ja tõendamise asutustele nõuded, millest tuleb lähtuda akrediteerimisel või muud liiki tunnustamisel, ning harmoneeritud standard, milles käsitletakse üldnõudeid vastavushindamisasutusi akrediteerivatele akrediteerimisasutustele, millele osutavad viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*), ja muudest tehnilistest dokumentidest, mille on välja töötanud Euroopa akrediteerimiskoostöö organisatsioon.

(24) Määruse (EÜ) nr 765/2008 alusel määratud riiklik akrediteerimisasutus peaks olema volitatud akrediteerima ja välja andma ametlikku arvamust selle kohta, kas tõendaja on pädev teostama käesoleva määruse kohaseid tõendamistoiminguid, samuti peab asjaomane asutus olema volitatud võtma vastu haldusmeetmeid, nagu akrediteeringu peatamine või tühistamine, ja teostama tõendajate üle järelevalvet.

(25) Tõhus koostöö riiklike akrediteerimisasutuste ja vastutavate haldavate asutuste vahel on oluline selleks, et ELi heitkogustega kauplemise süsteem, mis hakkab hõlmama meretranspordi heitkoguseid alates 1. jaanuarist 2024 algavast aruandeperioodist, toimiks nõuetekohaselt, ning tõendamise kvaliteedi järelevalveks. Läbipaistvuse huvides on vaja tagada, et riiklikud akrediteerimisasutused ja vastutavad haldavad asutused loovad tõhusad teabevahetuse vahendid. Vastutavate haldavate asutuste omavahelises ning vastutavate haldavate asutuste ja riiklike akrediteerimi-

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 (EÜT L 218, 13.8.2008, lk 30).

([9]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiiv 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37).

sasutuste vahelises teabevahetuses tuleks võimalikult rangelt tagada konfidentsiaalsus ja ametisaladuse hoidmine ning teavet peaks käsitlema kooskõlas kohaldatava liikmesriigi ja liidu õigusega.

(26) Pidades silmas meretransporditegevusest tekkinud heitkoguste lisamist ELi heitkogustega kauplemise süsteemi, on vaja tagada käesoleva määrusega kehtestatud ning meretranspordisektori kasvuhoonegaaside heitkoguste suhtes kohaldatavate, tõendamis- ja akrediteerimistoiminguid käsitlevate eeskirjade jätkuv vastavusse viimine nende tõendamis- ja akrediteerimistoimingute eeskirjadega, mida kohaldatakse ELi heitkogustega kauplemise süsteemiga hõlmatud muude sektorite kasvuhoonegaaside heitkoguste suhtes, võttes samal ajal arvesse meretranspordisektori eripära. Eeskirjade ühtlustamine puudutab eelkõige tõendamistoiminguid, sealhulgas tegevuskoha külastusi, teabevahetust, tõendajatele esitatavaid nõudeid ja riiklikele akrediteerimisasutustele esitatavaid nõudeid.

(27) Delegeeritud määruse (EL) 2016/2072 vajalike muudatuste ulatuse tõttu on asjakohane kõnealune määrus tervikuna kehtetuks tunnistada.

(28) Käesoleva määruse sätted käsitlevad alates 1. jaanuarist 2024 tekitatavate kasvuhoonegaaside heitkogustega seotud tõendamis-, heakskiitmis- ja akrediteerimistoiminguid. Nendega tagatakse, et ELi heitkogustega kauplemise süsteem, mis hakkab hõlmama meretranspordi heitkoguseid alates 1. jaanuarist 2024 algavast aruandeperioodist, toimiks tõhusalt, ning see, et metaani ja dilämmastikoksiidi heitkogused lisatakse määruse (EL) 2015/757 kohaldamisalasse alates 1. jaanuarist 2024 algavast aruandeperioodist. Seepärast on asjakohane kohaldada käesoleva määruse sätteid alates 1. jaanuarist 2024,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega kehtestatakse sätted, milles käsitletakse seirekavade hindamist ja heitearuannete tõendamist ning ettevõtja tasandi summaarse heitkoguse andmeid. Samuti sätestatakse pädevust ja menetlusi käsitlevad nõuded.

Määruses täpsustatakse ka meetodid tõendajate akrediteerimiseks riiklike akrediteerimisasutuste poolt ja teabevahetuseeskirjad.

Määruses sätestatakse eeskirjad seirekavade ja nende muutmise heakskiitmise kohta vastutavate haldavate asutuste poolt.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

(1) „akrediteerimine“ – riikliku akrediteerimisasutuse kinnitus selle kohta, et tõendaja vastab harmoneeritud standardite nõuetele määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 2 punkti 9 tähenduses ja käesoleva määruse nõuetele ning on seega pädev teostama artiklite 4–36 kohaseid tõendamistoiminguid;

(2) „heitearuanne“ – määruse (EL) 2015/757 artikli 11 lõikes 1 osutatud aruanne;

(3) „osaline heitearuanne“ – määruse (EL) 2015/757 artikli 11 lõikes 2 osutatud aruanne;

(4) „ettevõtja tasandi aruanne“ – määruse (EL) 2015/757 artikli 3 punktis q määratletud ettevõtja tasandi summaarse heitkoguse andmed;

(5) „mittevastavus“ – üks järgmistest juhtudest:

a) seirekava hindamise puhul olukord, kus kava ei vasta määruse (EL) 2015/757 artiklite 6 ja 7, direktiivi 2003/87/EÜ ja komisjoni rakendusmääruse (EL) 2016/1927 ([10]) kohastele nõuetele;

b) heitearuande ja osalise heitearuande tõendamise puhul üks järgmistest olukordadest:

i) kasvuhoonegaaside heite andmed ja muu asjakohane teave ei ole esitatud kooskõlas seiremetoodikaga, mida on kirjeldatud seirekavas, mille on rahuldavaks tunnistanud akrediteeritud tõendaja ja mille on vajaduse korral heaks kiitnud vastutav haldav asutus;

ii) esitatud andmed ei vasta määruse (EL) 2015/757, direktiivi 2003/87/EÜ, rakendusmääruse (EL) 2016/1927, komisjoni rakendusmääruse (EL) 2016/1928 ([11]) või käesoleva määruse kohastele nõuetele;

c) ettevõtja tasandi aruande tõendamise puhul olukord, kus esitatud andmed ei vasta määruse (EL) 2015/757, direktiivi 2003/87/EÜ ja komisjoni rakendusmääruse (EL) 2016/1927 kohastele nõuetele;

d) akrediteerimise puhul tõendaja igasugune tegevus või tegevusetus, mis on vastuolus määruse (EL) 2015/757, direktiivi 2003/87/EÜ ja käesoleva määruse kohaste nõuetega;

(6) „piisav kindlus“ – tõendamisotsuses positiivselt väljendatud kõrge, kuid mitte absoluutne kindlustase selle kohta, et tõendatav heitearuanne, osaline heitearuanne või ettevõtja tasandi aruanne ei sisalda olulist väärkajastamist;

(7) „kindlustase“ – kindlusaste, mille tõendaja annab tõendamisaruande kohta ning mille aluseks on eesmärk vähendada tõendamisriski vastavalt tõendamisülesande asjaoludele;

(8) „olulisustase“ – kvantitatiivne künnis või piir, mille ületamise korral käsitab tõendaja väärkajastamisi olulisena üksikult või koos muude väärkajastamistega;

(9) „omarisk“ – heitearuandes, osalises heitearuandes või ettevõtja tasandi aruandes esitatud näitaja tundlikkus väärkajastamiste suhtes, mis võivad olla olulised üksikult või koos muude väärkajastamistega, enne mis tahes seonduvate ohjemeetmete mõju arvessevõtmist;

(10) „ohjerisk“ – heitearuandes, osalises heitearuandes või ettevõtja tasandi aruandes esitatud näitaja tundlikkus väärkajastamiste suhtes, mis võivad olla olulised üksikult või koos muude väärkajastamistega ning mida kontrollisüsteemi abil õigeaegselt ei väldita, avastata ega parandata;

(11) „avastamisrisk“ – risk, et tõendaja ei avasta olulist väärkajastamist;

(12) „tõendamisrisk“ – omariski, ohjeriski ja avastamisriski hõlmav risk, et tõendaja esitab ebaõige arvamuse, kui heitearuandes, osalises heitearuandes või ettevõtja tasandi aruandes esineb olulisi väärkajastamisi;

(13) „väärkajastamine“ – väljajätmine, eksimus või viga esitatud andmetes, arvestamata mõõtemääramatust, mis on lubatud määruse (EL) 2015/757 kohaselt ja võttes arvesse komisjoni poolt selles küsimuses väljatöötatud suuniseid;

([10]) Komisjoni 4. novembri 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1927 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/757 (mis käsitleb meretranspordist pärit süsinikdioksiidi heitkoguste seiret, aruandlust ja kontrolli) kohaste seirekava, heitearuande ja nõuetele vastavuse tunnistuse vormide kohta (ELT L 299, 5.11.2016, lk 1).

([11]) Komisjoni 4. novembri 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1928 muud liiki laevadega kui reisilaevade, veeremilaevade ja konteinerilaevadega veetud lasti kindlaksmääramise kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2015/757, mis käsitleb meretranspordist pärit süsinikdioksiidi heitkoguste seiret, aruandlust ja kontrolli (ELT L 299, 5.11.2016, lk 22).

(14) „oluline väärkajastamine“ – väärkajastamine, mis tõendaja arvates ületab üksikult või koos muude väärkajastamistega olulisustaseme või võib muul moel avaldada mõju koguheite kohta esitatud andmetele või muule asjaomasele teabele;

(15) „tegevuskoht“ – seirekava hindamisel või laeva heitearuande või osalise heitearuande või ettevõtja tasandi aruande tõendamisel asukoht, kus seireprotsess on kindlaks määratud ja kus seda juhitakse, sealhulgas asukohad, kus asjaomaseid andmeid ning teavet kontrollitakse ja säilitatakse;

(16) „tõendamise sisedokumendid“ – kõik sisedokumendid, mis tõendaja on koostanud selleks, et registreerida kõik dokumentaalsed tõendid ja põhjendused seoses toimingutega, mida tehakse seirekava hindamiseks või heitearuande, osalise heitearuande või ettevõtja tasandi aruande tõendamiseks vastavalt käesolevale määrusele;

(17) „laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitor“ – seirekava hindamise või heitearuande, osalise heitearuande või ettevõtja tasandi aruande tõendamise eest vastutava tõendamisrühma üksikliige, kes ei ole laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitor;

(18) „laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitor“ – laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitor, kelle ülesanne on juhtida ja kontrollida tõendamisrühma, kes vastutab seirekava hindamise või heitearuande, osalise heitearuande või ettevõtja tasandi aruande tõendamise ja seda käsitleva aruande koostamise eest;

(19) „sõltumatu ülevaataja“ – tõendaja määratud isik, kelle ülesanne on tegeleda üksusesisese ülevaatamisega ning kes kuulub tõendajaga samasse üksusse, kuid ei ole teinud ühtki ülevaadatavat tõendamistoimingut;

(20) „tehniline ekspert“ – isik, kellel on teatud valdkonnas üksikasjalikud teadmised ja erialane asjatundlikkus, mis on vajalik artiklite 4–36 kohaste tõendamistoimingute ja artiklite 46–63 kohaste akrediteerimistoimingute teostamiseks;

(21) „assessor“ – riikliku akrediteerimisasutuse määratud isik, kes üksi või hindamisrühma liikmena hindab tõendajat käesoleva määruse kohaselt;

(22) „peaassessor“ – assessor, kellele on antud üldine vastutus tõendaja hindamiseks käesoleva määruse kohaselt;

(23) „hindamisrühm“ – üks või mitu assessorit, kelle riiklik akrediteerimisasutus on määranud hindama tõendajat käesoleva määruse kohaselt;

(24) „pädevus“ – võime rakendada teadmisi ja oskusi toimingu teostamiseks;

(25) „analüütilised menetlused“ – andmetes esinevate kõikumiste ja suundumuste analüüs, sealhulgas seoste analüüs, kui seosed on vastuolus muu asjakohase teabega või kalduvad kõrvale prognoositud kogustest;

(26) „kontrollisüsteem“ – ettevõtja riskianalüüs ja kõik ohjemeetmed, mille ettevõtja on määruse (EL) 2015/757 I lisa C osa punkti 1 kohaselt kehtestanud, dokumenteerinud ja rakendanud ning mida ta haldab, sealhulgas nende meetmete pidev juhtimine;

(27) „ohjemeetmed“ – toimingud või meetmed, mida ettevõtja on omariski vähendamiseks rakendanud.

Artikkel 3

Vastavuseeldus

Eeldatakse, et tõendaja, kes tõendab oma vastavust määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 2 punktis 9 sätestatud asjaomaste harmoneeritud standardite või nende osadega ette nähtud kriteeriumidele, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, vastab käesoleva määruse artiklites 4–45 sätestatud nõuetele, kui kohaldatavad harmoneeritud standardid hõlmavad neid nõudeid.

II PEATÜKK

TÕENDAMISTOIMINGUD

1. JAGU

Seirekavade hindamine

Artikkel 4

Ettevõtjate esitatav teave

1. Ettevõtjad esitavad tõendajale laeva seirekava, kasutades selleks vormi, mis vastab rakendusmääruse (EL) 2016/1927 I lisas sätestatud näidisele. Kui seirekava on koostatud muus keeles kui inglise keel, peavad ettevõtjad esitama kava ingliskeelse tõlke.

2. Enne seirekava hindamise algust esitab ettevõtja tõendajale samuti vähemalt järgmise teabe:

a) laeva sisseseadet käsitlevad asjakohased dokumendid või sisseseade kirjeldus, sealhulgas heiteallikate sertifikaadid, kasutatud kulumõõtureid (kui see on asjakohane), menetlusi ja protsesse käsitlev teave või vooskeemid, mis on koostatud ja mida säilitatakse väljaspool kava, kui see on asjakohane, ning millele viidatakse kavas, sealhulgas andmevoo ja ohjemeetmetega seotud menetlused;

b) määruse (EL) 2015/757 I lisa C osa punktis 1 osutatud riskianalüüs ja üldise kontrollisüsteemi ülevaade;

c) kui seire- ja aruandlussüsteemi muudetakse määruse (EL) 2015/757 artikli 7 lõike 2 punktides c ja d sätestatud viisil, siis asjakohased ajakohastatud või uued dokumendid, mis võimaldavad hinnata muudetud kava;

d) kui ettevõtja on organisatsioon või isik, näiteks haldaja või laevapereta prahtija, kes on võtnud laevaomaniku asemel vastutuse laeva käitamise eest ja kes sellise vastutuse võtmisel on nõustunud üle võtma kõik kohustused ja kogu vastutuse, mis on sätestatud laevade ohutu ekspluateerimise ja reostuse vältimise korraldamise rahvusvahelises koodeksis, mis on esitatud määruse (EÜ) nr 336/2006 I lisas, siis tõendid selle kohta, et laevaomanik on nõuetekohaselt volitanud seda organisatsiooni või isikut täitma määrusest (EL) 2015/757 tulenevaid kohustusi ning vajaduse korral direktiivi 2003/87/EÜ ülevõtmise riiklikke meetmeid ja kõnealuse direktiivi artiklite 3gb ja 12 kohast lubatud heitkoguse ühikute tagastamise kohustust (edaspidi „HKSi kohustused“).

3. Lõike 2 punkti d kohaldamisel esitab selles punktis osutatud organisatsioon või isik tõendajale dokumendi, milles on selgelt märgitud, et laevaomanik on teda nõuetekohaselt volitanud täitma määrusest (EL) 2015/757 tulenevaid kohustusi ja vajaduse korral HKSi kohustusi.

Dokumendile kirjutavad alla nii laevaomanik kui ka kõnealune organisatsioon või isik.

Kui dokument on koostatud muus keeles kui inglise keel, tuleb esitada selle ingliskeelne tõlge.

Dokument peab sisaldama järgmist teavet:

a) laevaomaniku volitatud organisatsiooni või isiku nimi ning ettevõtja ja registreeritud omaniku kordumatu IMO identifitseerimisnumber;

b) laevaomaniku volitatud organisatsiooni või isiku registreerimisriik, mis on kantud ettevõtja ja registreeritud omaniku kordumatu IMO identifitseerimisnumbri määramise süsteemi;

c) laevaomaniku nimi ning ettevõtja ja registreeritud omaniku kordumatu IMO identifitseerimisnumber;

d) järgmine teave laevaomaniku kontaktisiku kohta:

   i) eesnimi;

   ii) perekonnanimi;

iii) ametinimetus;

iv) tegevuskoha aadress;

v) tegevuskoha telefoninumber;

vi) tegevuskoha e-posti aadress;

e) laevaomaniku poolt kõnealusele organisatsioonile või isikule antud volituse kohaldamise kuupäev;

f) laeva IMO number.

4. Ettevõtja esitab taotluse korral kogu muu teabe, mida peetakse vajalikuks kava hindamiseks.

Artikkel 5

Seirekavade hindamine

1. Seirekava hindamisel kontrollib tõendaja kinnitusi, mis käsitlevad seirekavas esitatud teabe täielikkust, täpsust, asjakohasust ja määrusele (EL) 2015/757 vastavust.

2. Tõendaja teeb vähemalt järgmist:

a) hindab, kas ettevõtja kasutas asjakohast seirekava vormi ja kas teave on esitatud kõikide kohustuslike elementide kohta, millele on osutatud rakendusmääruse (EL) 2016/1927 I lisas;

b) tagab, et laevaomanik on identne registreeritud omanikuga, kes on kantud ettevõtja ja registreeritud omaniku kordumatu IMO identifitseerimisnumbri määramise süsteemi;

c) tagab, et ettevõtja registreerimisriik on identne riigiga, mis on kantud ettevõtja ja registreeritud omaniku kordumatu IMO identifitseerimisnumbri määramise süsteemi;

d) kui ettevõtja ei ole laevaomanik, tagab, et laevaomanik on ettevõtjat nõuetekohaselt volitanud täitma määrusest (EL) 2015/757 tulenevaid kohustusi ja vajaduse korral HKSi kohustusi;

e) kontrollib, kas seirekavas esitatud teabega kirjeldatakse täpselt ja täielikult heiteallikaid ja laeva paigaldatud mõõteseadmeid ning süsteeme ja menetlusi, mida rakendatakse asjaomase teabe seire ja esitamise eesmärgil vastavalt määrusele (EL) 2015/757;

f) tagab, et on ette nähtud piisav järelevalve juhuks, kui ettevõtja soovib kasutada määruse (EL) 2015/757 artikli 9 lõike 2 kohast erandit, mille alusel on ettevõtja vabastatud kohustusest koguda kütusekulu ja kasvuhoonegaaside heitega seotud teavet laeva iga reisi kohta, võttes arvesse kõnealuse määruse artikli 10 punktis k osutatud vajalikku teavet;

g) vajaduse korral hindab, kas teave, mille ettevõtja on esitanud laeva olemasolevate juhtimissüsteemide osana rakendatud või asjaomase harmoneeritud kvaliteedi-, keskkonna- või juhtimisstandardiga hõlmatud elementide, menetluste või kontrollide kohta, sobib kasvuhoonegaaside heite ja muu asjaomase teabe seireks ja tulemuste esitamiseks vastavalt määrusele (EL) 2015/757 ja rakendusmäärusele (EL) 2016/1928.

3. Seirekava hindamiseks võib tõendaja kasutada küsitlemist, dokumentide kontrollimist, vaatlust ja mis tahes muid auditimeetodeid, mida ta peab vajalikuks.

Artikkel 6

Tegevuskoha külastused

1. Tõendaja külastab tegevuskohta, et koguda piisavalt teadmisi seirekavas kirjeldatud menetluste kohta ja teha kindlaks, kas kavas esitatud teave on täpne.

2. Tõendaja määrab kindlaks tegevuskoha või tegevuskohad, mida külastatakse, olles arvesse võtnud kohta, kus säilitatakse asjakohaste andmete kriitilist massi, sealhulgas laevas säilitatavate dokumentide elektroonilisi või paberkoopiaid, ning kohta, kus toimuvad andmevoogude ja ohjemeetmetega seotud toimingud.

3. Samuti määrab tõendaja kindlaks tehtavad toimingud ja tegevuskoha külastuseks vajaliku aja.

4. Ettevõtja tagab tõendajale juurdepääsu oma tegevuskohtadele, sealhulgas asjakohasele kaldal asuvale tegevuskohale ja asjakohasele laevale.

5. Tõendaja võib teha tegevuskoha virtuaalse külastuse, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

a) tõendajal on piisavad teadmised laeva seire- ja aruandlussüsteemide kohta, sealhulgas nende olemasolu ning ettevõtjapoolse rakendamise ja tõhusa käitamise kohta;

b) laeva seire- ja aruandlussüsteemi laad ja keerulisuse tase on selline, et tegevuskohta ei ole vaja külastada;

c) tõendaja saab kaugjuurdepääsu teel omandada kogu vajaliku teabe ja seda hinnata;

d) kui ettevõtjast sõltumatu tõsine, erakorraline ja ettenägematu olukord takistab tõendajal teha tegevuskoha füüsilist külastust ja kui seda olukorda ei ole pärast kõigi mõistlike jõupingutuste tegemist võimalik lahendada.

Tõendaja võtab meetmeid, et vähendada tõendamisriski vastuvõetava tasemeni piisava kindluse saamiseks selle kohta, et seirekava on kooskõlas määrusega (EL) 2015/757.

Otsus teha tegevuskoha virtuaalne külastus tehakse pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et virtuaalse külastuse tingimused on täidetud. Tõendaja teatab põhjendamatu viivituseta ettevõtjale otsusest teha tegevuskoha virtuaalne külastus ja sellest, et virtuaalse külastuse tingimused on täidetud.

6. Tõendaja võib lõigetes 1 ja 5 osutatud tegevuskoha külastusest loobuda, kui lõike 5 punktides a, b ja c sätestatud tingimused on kumulatiivselt täidetud.

Tõendaja võtab meetmeid, et vähendada tõendamisriski vastuvõetava tasemeni piisava kindluse saamiseks selle kohta, et seirekava on kooskõlas määrusega (EL) 2015/757.

Otsus loobuda tegevuskoha külastusest tehakse pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et tegevuskoha külastusest loobumise tingimused on täidetud. Tõendaja teatab põhjendamatu viivituseta ettevõtjale otsusest loobuda tegevuskoha külastusest ja sellest, et tegevuskoha külastusest loobumise tingimused on täidetud.

7. Lõigetes 1 ja 5 osutatud tegevuskoha külastusest ei tohi loobuda ühelgi järgmisel juhul:

a) kui tõendaja hindab laeva seirekava esimest korda;

b) kui aruandeperioodi jooksul on seirekavas tehtud muudatusi, millele on osutatud määruse (EL) 2015/757 artikli 7 lõike 2 punktides b–e.

8. Kui tõendaja teeb tegevuskoha virtuaalse külastuse vastavalt lõikele 5 või loobub tegevuskoha külastusest vastavalt lõikele 6, esitab ta selle kohta põhjenduse tõendamise sisedokumentides.

Artikkel 7

Seirekava mittevastavuste käsitlemine

1. Kui tõendaja leiab seirekava hindamise käigus mittevastavusi, teatab ta sellest põhjendamatu viivituseta ettevõtjale ja nõuab asjaomaste paranduste tegemist ette nähtud ajakava raames.

2. Ettevõtja parandab kõik tõendaja teatatud mittevastavused ja esitab tõendajale läbivaadatud seirekava vastavalt kokkulepitud ajakavale, mis võimaldab tõendajal seirekava enne aruandeperioodi algust uuesti hinnata.

3. Tõendaja teeb kõigi seirekava hindamise käigus parandatud mittevastavuste kohta tõendamise sisedokumentidesse märke, et nendest tulenevad probleemid on lahendatud.

Artikkel 8

Seirekava hindamise sõltumatu ülevaatus

1. Tõendamisrühm esitab kava hindamisega seotud tõendamise sisedokumendid ja järelduste kavandi sõltumatule ülevaatajale viivitamata ja enne nende esitamist ettevõtjale.

2. Sõltumatu ülevaataja teostab ülevaatuse, mille käigus kontrollitakse, kas seirekava on hinnatud käesoleva määruse kohaselt ning kas on rakendatud nõuetekohast kutsealast hoolikust ja otsustusvõimet.

3. Sõltumatu ülevaatus hõlmab kogu artiklites 4–9 kirjeldatud hindamisprotsessi.

4. Tõendaja kannab sõltumatu ülevaatuse tulemused tõendamise sisedokumentidesse.

Artikkel 9

Tõendaja järeldused seirekava hindamise kohta

Seirekava hindamise käigus kogutud teabest lähtudes esitab tõendaja ettevõtjale viivitamata kirjalikult enda tehtud järeldused. Kõnealused järeldused peavad sisaldama järgmisi elemente:

a) arvamus selle kohta, kas seirekava on hinnatud vastavaks määrusele (EL) 2015/757, rakendusmäärusele (EL) 2016/1927 ja vajaduse korral direktiivile 2003/87/EÜ, või selle kohta, kas see sisaldab mittevastavusi, mistõttu see ei ole kooskõlas määrusega (EL) 2015/757, rakendusmäärusega (EL) 2016/1927 ja vajaduse korral direktiiviga 2003/87/EÜ;

b) võimalike parandamata mittevastavuste kirjeldus;

c) tõendaja menetluste kokkuvõte, sealhulgas teave tegevuskoha külastuste, nende tegemise või nende tegemisest loobumise põhjuste kohta;

d) kui seirekava hinnatakse pärast määruse (EL) 2015/757 artikli 7 lõikes 2 osutatud seirekava muutmist, siis kokkuvõte kõnealustest muudatustest asjaomasel aruandeperioodil;

e) kõik muud seirekava hindamise käigus leitud asjakohased elemendid.

2. JAGU

Heitearuannete ja osaliste heitearuannete tõendamine

Artikkel 10

Ettevõtjate esitatav teave

1. Enne heitearuande ja osalise heitearuande tõendamise algust peavad ettevõtjad esitama tõendajale järgmise lisateabe:

a) asjaomase laevaga aruandeperioodi jooksul tehtud reiside loetelu või osaliste heitearuannete puhul ajavahemik, mille jooksul oli laev ettevõtja vastutusel, kooskõlas määruse (EL) 2015/757 artikliga 10;

b) kui aruandeperioodil esines andmelünki:

i) nende reiside arv, mille puhul esines andmelünki, ning selliste andmelünkade asjaolud ja põhjused;

ii) asendusandmete hindamiseks kasutatud meetod, millele on osutatud määruse (EL) 2015/757 I lisa C osa punktis 2 ja vajaduse korral seirekavas;

iii) asendusandmete alusel arvutatud heitkogused;

c) eelmise aasta heitearuande koopia, kui see on asjakohane ja kui tõendaja ei tõendanud kõnealust aruannet;

d) rakendatud seirekava või -kavade koopia koos akrediteeritud tõendaja tehtud hindamise järeldustega ja vajaduse korral tõendusmaterjal vastutava haldava asutuse kinnituse kohta koos vastutava haldava asutuse poolt ettevõtjale saadetud teatega.

2. Kui tõendaja on teinud kindlaks konkreetse(d) osa(d) või dokumendi(d), mida peetakse tõendamise seisukohast asjakohaseks, esitab ettevõtja ka järgmise lisateabe:

a) laeva ametliku logiraamatu ja naftaraamatu (kui seda peetakse eraldi) koopiad;

b) punkerdusdokumentide koopiad;

c) kõigi kütuseid käsitlevate sertifikaatide koopiad heitekoefitsientide määramiseks vastavalt määruse (EL) 2015/757 I lisale või II lisa C osa punktile 1.2;

d) aruandeperioodil laeva reiside käigus veetud reisijate arvu ja lasti kogust, läbitud vahemaad ja merel viibitud aega käsitlevat teavet sisaldavate dokumentide koopiad.

3. Kui see on asjakohane kohaldatavat seiremeetodit silmas pidades, võivad tõendajad paluda ettevõtjal esitada ka järgmise teabe:

a) ülevaade IT-keskkonnast, mis näitab asjaomase laeva andmevoogu;

b) tõendid mõõtmisseadmete/kulumõõturite hoolduse ja täpsuse/mõõtemääramatuse kohta (nt kalibreerimistunnistused);

c) kulumõõturitest saadud kütusekulu andmete väljavõte;

d) kütusepaagi näitusid tõendavate dokumentide koopiad;

e) heitkoguste otsese mõõtmise süsteemide tegevusandmete väljavõte;

f) heitearuande või osalise heitearuande tõendamise puhul muu asjakohane teave.

4. Ettevõtja vahetumise korral hoolitsevad asjaomased ettevõtjad nõuetekohaselt selle eest, et tõendajale esitataks tema taotluse korral lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud lisadokumendid või teave, mis on seotud vastava ettevõtja vastutusel toimunud reisidega.

5. Ettevõtjad säilitavad lõigetes 1–4 osutatud teavet ajavahemiku kohta, mis on ette nähtud 1973. aasta rahvusvahelise laevade põhjustatava merereostuse vältimise konventsiooniga (edaspidi „MARPOLi konventsioon“) ja 1988. aasta rahvusvahelise konventsiooniga inimelude ohutusest merel (edaspidi „SOLASi konventsioon“). Kuni nõuetele vastavuse tunnistuse väljastamiseni vastavalt määruse (EL) 2015/757 artiklile 17 või osaliste heitearuannete puhul kuni tõendamisaruande väljaandmiseni võib tõendaja taotleda kogu teavet, millele on osutatud lõigetes 1, 2 ja 3.

Artikkel 11

Strateegiline analüüs

1. Tõendamise alguses hindab tõendaja tõendamisülesannete laadi, ulatust ja keerukust, teostades kõigi laevaga seotud toimingute strateegilise analüüsi.

2. Ettevõtja toimingute mõistmiseks kogub tõendaja vajalikku teavet, et hinnata, kas tõendamisrühm on tõendamise teostamiseks piisavalt pädev, et teha kindlaks, kas lepingus osutatud tõendamiseks kuluv aeg on õigesti määratud, ja et tagada tõendamisrühma suutlikkus vajalikku riskianalüüsi teha, ning vaatab selle teabe läbi. Kõnealune teave hõlmab vähemalt järgmist:

a) artikli 10 lõigetes 1 ja 2 osutatud teave;

b) eelmistel aastatel tehtud tõendamise käigus saadud teave, kui tõendaja teostab tõendamist samale ettevõtjale.

3. Kui tõendaja vaatab lõikes 2 osutatud teabe läbi, hindab ta vähemalt järgmisi aspekte:

a) laeva jõuseadmed ja kasutatud kütuseliigid ning kõnealuse laevaga aruandeperioodi jooksul tehtud reiside arv;

b) seirekava, mida on hinnanud tõendaja ja mille on vajaduse korral heaks kiitnud vastutav haldav asutus;

c) andmekäsitlus ja kontrollisüsteem.

4. Kui tõendaja teeb strateegilist analüüsi, kontrollib ta järgmist:

a) kas talle on esitatud seirekava kõige uuem versioon, ning kui see on nõutav vastavalt määruse (EL) 2015/757 artikli 6 lõikele 8 ja artikli 7 lõikele 5, kas selle on heaks kiitnud vastutav haldav asutus;

b) kas aruandeperioodi jooksul on seirekavas tehtud muudatusi, millele on osutatud määruse (EL) 2015/757 artikli 7 lõikes 2, ning kui see on asjakohane, kas vastutav haldav asutus on need heaks kiitnud.

Artikkel 12

Tõendaja tehtav riskianalüüs

1. Lisaks määruse (EL) 2015/757 artikli 15 lõigetes 1, 2 ja 3 osutatule teeb tõendaja kindlaks järgmised riskid ja analüüsib neid:

a) omariskid;

b) ohjeriskid;

c) avastamisriskid.

Esimeses lõigus osutatud elementide kindlakstegemisel ja analüüsimisel võtab tõendaja arvesse artikli 11 lõikes 1 osutatud strateegilise analüüsi tulemusi.

2. Riskianalüüsi tegemisel võtab tõendaja arvesse suurema tõendamisriskiga valdkondi ja vähemalt järgmist: reisiandmed, kütusekulu, kasutatud kütuseliigid, direktiivi 2003/87/EÜ artikli 12 lõigetes 3a ja 3b ning 3-e–3-b sätestatud kõnealuse direktiivi artikli 12 lõikest 3 tehtavate erandite kohaldamine, kasvuhoonegaaside heitkogused, läbitud vahemaa, merel viibitud aeg, veetud last ja andmete koondamine heitearuandes või osalises heitearuandes.

3. Lõikes 2 osutatud aspekte kindlaks tehes ja analüüsides kaalub tõendaja esitatud teabe olemasolu, täielikkust, täpsust, kooskõlalisust, läbipaistvust ja asjakohasust.

4. Kui see on tõendamise käigus saadud teavet silmas pidades vajalik, siis vaatab tõendaja riskianalüüsi uuesti läbi ja muudab või kordab vajalikke tõendamistoiminguid.

Artikkel 13

Tõendamiskava

Tõendaja koostab tõendamiskava, mis vastab riskianalüüsi käigus saadud teabele ja kindlaks tehtud riskidele. Tõendamiskava peab sisaldama järgmist:

a) tõendamisprogramm, milles kirjeldatakse tõendamistoimingute laadi ja ulatust ning nende toimingute teostamise aega ja viisi;

b) testimiskava, milles määratakse kindlaks ohjemeetmete testimise ulatus ja meetodid ning ohjemeetmetega seotud menetlused;

c) andmevõtukava, milles määratakse kindlaks andmevõtu ulatus ja meetodid seoses selliste andmepunktidega, mis on kasvuhoonegaaside heitkoguseid, kütusekulu ja muud heitearuande või osalise heitearuande asjakohast teavet käsitlevate koondandmete aluseks.

Artikkel 14

Heitearuande ja osalise heitearuande tõendamise protsess

1. Tõendaja rakendab tõendamiskava ja tõendab riskianalüüsi alusel, kas seire- ja aruandlussüsteemid, mida on kirjeldatud rahuldavaks tunnistatud seirekavas, on tegelikult olemas ja kas neid rakendatakse nõuetekohaselt.

Selleks kaalub tõendaja järgmist liiki protsesside läbiviimist:

a) asjaomase personali küsitlemine;

b) dokumentide kontroll;

c) vaatlemine ja üldmenetlused.

2. Tõendaja kontrollib järgmist:

a) andmekäsitlus ja andmevoos kasutatavad süsteemid, sealhulgas infotehnoloogiasüsteemid;

b) kas ohjemeetmed on nõuetekohaselt dokumenteeritud, rakendatud, hallatud ja tulemuslikud omariskide vähendamiseks;

c) kas seirekavas loetletud menetlused on tulemuslikud omariskide ja ohjeriskide vähendamiseks ning kas menetlused on rakendatud, piisavalt dokumenteeritud ja nõuetekohaselt hallatud.

Punkti a kohaldamisel jälgib tõendaja andmevoogu, järgides andmekäsitlustoimingute järjestust ja omavahelist mõju alates lähteandmetest kuni heitearuande või osalise heitearuande koostamiseni.

Punktide b ja c kohaldamisel võib tõendaja kasutada laevale eriomaseid andmekogumismeetodeid, kui andmete kogumine on riskianalüüsi alusel põhjendatud.

Artikkel 15

Esitatud andmete tõendamine

1. Tõendaja tõendab heitearuandes või osalises heitearuandes esitatud andmeid järgmisel viisil:

a) kontrollib andmeid üksikasjalikult, sealhulgas ka nende päritolu esmasest andmeallikast lähtudes;

b) teeb andmete ristkontrolli väliste andmeallikatega, sealhulgas laeva seireandmetega;

c) teeb võrdlusi;

d) kontrollib läviväärtusi seoses nõuetekohaste andmetega;

e) teeb ümberarvutusi.

2. Osana lõikes 1 osutatud andmete tõendamisest kontrollib tõendaja järgmist:

a) seirekavas kirjeldatud heiteallikaid käsitleva teabe täielikkus;

b) andmete täielikkus, sh neid reise käsitlevate andmete täielikkus, mis kuuluvad määruse (EL) 2015/757 kohaldamisalasse;

c) direktiivi 2003/87/EÜ kohaldamisalasse kuuluvate heitkogustega seotud andmete täielikkus ja järjepidevus, sealhulgas seoses järgmiste kohaldamisega:

   i) direktiivi 2003/87/EÜ artiklis 3ga sätestatud kohaldamisala;

   ii) direktiivi 2003/87/EÜ artiklis 3gb sätestatud tagastamisnõuete järkjärguline kehtestamine;

   iii) direktiivi 2003/87/EÜ artikli 12 lõigetes 3a ja 3b ning 3-e–3-b sätestatud erandid kõnealuse direktiivi artikli 12 lõikest 3;

d) esitatud koondandmete ning asjakohastest dokumentidest või algallikast pärinevate andmete vaheline kooskõla;

e) kogukütusekulu ning ostetud või muul moel laevale hangitud kütust käsitlevate andmete vaheline kooskõla, kui see on asjakohane;

f) andmete usaldusväärsus ja täpsus.

Artikkel 16

Puuduvate andmete täiendamiseks kasutatud meetodite tõendamine

1. Kui tõendaja hinnatud ja vajaduse korral vastutava haldava asutuse poolt heaks kiidetud seirekavas ettenähtud meetodeid on kasutatud puuduvate andmete täiendamiseks vastavalt määruse (EL) 2015/757 I lisa C osale, kontrollib tõendaja, kas kasutatud meetodid olid konkreetses olukorras asjakohased ja kas neid kohaldati õigesti.

2. Kui lõikes 1 osutatud meetodeid ei ole eelnevalt hinnatud või heaks kiidetud, kontrollib tõendaja, kas ettevõtja kasutatud lähenemine puuduvate andmete täiendamiseks tagab, et heitkoguseid ei ole alahinnatud ja et see lähenemine ei vii oluliste väärkajastamisteni.

Artikkel 17

Olulisustase

1. Heitearuandes ja osalises heitearuandes esitatud kütusekulu ja kasvuhoonegaaside heitkoguseid käsitlevate andmete tõendamisel on olulisustase 5 % aruandeperioodi jooksul iga elemendi kohta esitatud asjaomasest kogumäärast.

2. Veetava lasti, transporditöö, läbitud vahemaa ja merel viibitud ajaga seotud muu heitearuandes ja osalises heitearuandes esitatud asjakohase teabe tõendamisel on olulisustase 5 % aruandeperioodi jooksul iga elemendi kohta esitatud asjaomasest kogumäärast.

Artikkel 18

Tegevuskoha külastused

1. Tõendaja külastab tegevuskohta, et koguda piisavalt teadmisi ettevõtja ja laeva seire- ja aruandlussüsteemi kohta, mida on kirjeldatud seirekavas.

2. Tõendaja määrab kindlaks tegevuskoha või tegevuskohad, mida külastatakse, lähtudes riskianalüüsi tulemustest ja olles arvesse võtnud kohta, kus säilitatakse asjakohaste andmete kriitilist massi, sealhulgas laevas säilitatavate dokumentide elektroonilisi või paberkoopiaid, ning kohta, kus toimuvad andmevoogudeja ohjemeetmetega seotud toimingud.

3. Kui tõendaja järeldab kaldal asuva tegevuskoha külastamise tulemusena, et heitearuandes või osalises heitearuandes andmete olulise väärkajastamise riski vähendamiseks tuleb käia laeva pardal, võib tõendaja otsustada külastada laeva.

4. Samuti määrab tõendaja kindlaks tehtavad toimingud ja tegevuskoha külastuseks vajaliku aja.

5. Ettevõtja tagab tõendajale juurdepääsu oma tegevuskohtadele, sealhulgas asjakohasele kaldal asuvale tegevuskohale ja asjakohasele laevale.

6. Tõendaja võib teha tegevuskoha virtuaalse külastuse, kui riskianalüüsi tulemuste kohaselt on täidetud üks järgmistest tingimustest:

a) tõendajal on piisavad teadmised laeva seire- ja aruandlussüsteemide kohta, sealhulgas nende olemasolu ning ettevõtjapoolse rakendamise ja tõhusa käitamise kohta;

b) laeva seire- ja aruandlussüsteemi laad ja keerulisuse tase on selline, et tegevuskohta ei ole vaja külastada;

c) tõendaja saab kaugjuurdepääsu teel omandada kogu vajaliku teabe, sealhulgas teabe seirekavas kirjeldatud metoodika nõuetekohase rakendamise ja heitearuandes või osalises heitearuandes esitatud andmete tõendamise kohta ning tal on võimalik seda kaugjuurdepääsu teel hinnata;

d) kui ettevõtjast sõltumatu tõsine, erakorraline ja ettenägematu olukord takistab tõendajal teha tegevuskoha füüsilist külastust ja kui seda olukorda ei ole pärast kõigi mõistlike jõupingutuste tegemist võimalik lahendada.

Tõendaja võtab meetmeid, et vähendada tõendamisriski vastuvõetava tasemeni piisava kindluse saamiseks selle kohta, et heitearuanne või osaline heitearuanne on kooskõlas määrusega (EL) 2015/757.

Ilma et see piiraks esimese lõigu punkti d kohaldamist, ei tee tõendaja tegevuskoha virtuaalset külastust, kui jooksvale aruandeperioodile vahetult eelneval kolmel aruandeperioodil ei ole tegevuskoha füüsilist külastust tehtud. Kolmeaastane periood hõlmab kolme järjestikust aruandeperioodi, mis algavad pärast 1. jaanuari 2024, sealhulgas aruandeperioodid, mil esimese lõigu punkti d kohaselt tehti tegevuskoha virtuaalsed külastused.

Otsus teha tegevuskoha virtuaalne külastus tehakse pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et virtuaalse külastuse tingimused on täidetud. Tõendaja teatab põhjendamatu viivituseta ettevõtjale otsusest teha tegevuskoha virtuaalne külastus ja sellest, et virtuaalse külastuse tingimused on täidetud.

7. Tõendaja võib otsustada lõigetes 1 ja 6 osutatud tegevuskoha külastusest loobuda, kui lõike 6 punktides a, b ja c sätestatud tingimused on kumulatiivselt täidetud.

Tõendaja võtab meetmeid, et vähendada tõendamisriski vastuvõetava tasemeni piisava kindluse saamiseks selle kohta, et heitearuanne või osaline heitearuanne on kooskõlas määrusega (EL) 2015/757.

Otsus loobuda tegevuskoha külastusest tehakse pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et tegevuskoha külastusest loobumise tingimused on täidetud. Tõendaja teatab põhjendamatu viivituseta ettevõtjale otsusest loobuda tegevuskoha külastusest ja sellest, et tegevuskoha külastusest loobumise tingimused on täidetud.

8. Lõigetes 1 ja 6 osutatud tegevuskoha külastusest ei tohi loobuda ühelgi järgmisel juhul:

a) kui tõendaja tõendab laeva heitearuannet või osalist heitearuannet esimest korda;

b) tõendaja ei ole külastanud tegevuskohta kahel aruandeperioodil, mis eelnevad vahetult jooksvale aruandeperioodile.

9. Direktiivi 2003/87/EÜ kohaldamisalasse kuuluvate laevade puhul teatab ettevõtja vastutavale haldavale asutusele põhjendamatu viivituseta tõendaja otsusest tegevuskoha külastusest loobuda.

Vastutav haldav asutus võib esitada tõendaja otsusele tegevuskoha külastusest loobuda vastuväite, võttes arvesse kõiki järgmisi elemente:

a) tõendaja esitatud teave riskianalüüsi tulemuste kohta;

b) teave selle kohta, et kogu vajalikku teavet on võimalik saada ja hinnata kaugjuurdepääsu teel;

c) tõendid selle kohta, et kõik lõigete 7 ja 8 kohaselt tegevuskoha külastusest loobumise tingimused on täidetud.

Vastuväite korral teatab vastutav haldav asutus ettevõtjale vastuväite esitamisest ja selle põhjustest mõistliku ajavahemiku jooksul, kuid mitte hiljem kui kaks kuud pärast kuupäeva, mil talle teatati tõendaja otsusest tegevuskoha külastusest loobuda.

10. Kui tõendaja teeb tegevuskoha virtuaalse külastuse vastavalt lõikele 6 või loobub tegevuskoha külastusest vastavalt lõikele 7, esitab ta selle kohta põhjenduse tõendamise sisedokumentides.

Artikkel 19

Heitearuande ja osalise heitearuande väärkajastamiste ja mittevastavuste käsitlemine

1. Kui tõendaja leiab heitearuande või osalise heitearuande tõendamise käigus väärkajastamisi või mittevastavusi, teatab ta sellest põhjendamatu viivituseta ettevõtjale ja nõuab asjakohaste paranduste tegemist mõistliku tähtaja jooksul.

Ettevõtja parandab iga väärkajastamise ja mittevastavuse, millest talle on teatatud.

2. Tõendaja teeb kõigi tõendamise käigus parandatud väärkajastamiste ja mittevastavuste kohta tõendamise sisedokumentidesse märke, et nendest tulenevad probleemid on lahendatud.

3. Kui ettevõtja ei paranda lõikes 1 osutatud väärkajastamisi või mittevastavusi, nõuab tõendaja enne tõendamisaruande esitamist ettevõtjalt, et see selgitaks väärkajastamiste või mittevastavuste peamisi põhjusi.

4. Tõendaja hindab, kas parandamata väärkajastamistel, üksikult või koos muude väärkajastamistega, on mõju teatatud koguheitele või muule asjakohasele teabele ning kas see mõju põhjustab olulisi väärkajastamisi.

Tõendaja hindab, kas parandamata mittevastavustel, üksikult või koos muude mittevastavustega, on mõju esitatud andmetele ja kas see viib olulise väärkajastamiseni.

5. Tõendaja käsitab oluliste väärkajastamistena väärkajastamisi või mittevastavusi, mis kas eraldi või koos muude väärkajastamistega jäävad allapoole artiklis 17 sätestatud olulisustaset, kui see on põhjendatud nende ulatuse ja laadiga või nende ilmnemise konkreetsete asjaoludega.

Artikkel 20

Heitearuande ja osalise heitearuande tõendamise järeldused

Heitearuande või osalise heitearuande tõendamise lõpuleviimiseks teeb tõendaja järgmist:

a) kinnitab, et kõik tõendamistoimingud on tehtud;

b) teeb koondandmete analüüsi lõplikud menetlused, et tagada oluliste väärkajastamiste puudumine;

c) kontrollib, kas aruandes esitatud teave vastab määruse (EL) 2015/757 ja vajaduse korral direktiivi 2003/87/EÜ nõuetele;

d) koostab enne tõendamisaruande esitamist tõendamise sisedokumendid ja aruande kavandi ning esitab need sõltumatule ülevaatajale vastavalt artiklile 23;

e) volitab isiku kinnitama aruande lähtuvalt sõltumatu ülevaataja tehtud järeldustest ja tõendamise sisedokumentides esitatud tõenditest, ning teavitab sellest ettevõtjat.

Artikkel 21

Parandussoovitused

1. Tõendaja esitab ettevõtjale soovitused paranduste tegemiseks seoses parandamata väärkajastamiste ja mittevastavustega, millest ei tulene olulisi väärkajastamisi.

2. Tõendaja võib tõendamistoimingute tulemusest lähtudes esitada ka muid parandussoovitusi, mida ta asjakohaseks peab.

3. Ettevõtjale soovitusi esitades jääb tõendaja ettevõtja, laeva ning seire- ja aruandlussüsteemi suhtes erapooletuks. Tõendaja ei ohusta enda erapooletust, andes nõu või kujundades seire- ja aruandlusprotsessi osi vastavalt määrusele (EL) 2015/757.

4. Tõendamisaruandes esitatud parandussoovitustele järgneval aastal tõendamist tehes kontrollib tõendaja, kas ja kuidas on ettevõtja kõnealuseid parandussoovitusi rakendanud. Kui ettevõtja ei ole neid soovitusi rakendanud, hindab tõendaja, kas see suurendab või võib suurendada väärkajastamiste riski.

Artikkel 22

Heitearuande või osalise heitearuande tõendamise aruanne

1. Kogutud teabe põhjal annab tõendaja iga tõendatava heitearuande või osalise heitearuande kohta välja tõendamisaruande ning edastab selle ettevõtjale.

2. Pärast lõike 1 kohase tõendamisaruande kättesaamist esitab ettevõtja tõendamisaruande koos heitearuande või osalise heitearuandega vastutavale haldavale asutusele, kui see on asjakohane. Aruanne esitatakse automaatsüsteemide ja andmevahetusvormingute abil.

3. Tõendamisaruanne sisaldab otsust, millega tunnistatakse heitearuanne või osaline heitearuanne rahuldavaks või mitterahuldavaks.

4. Lõike 3 kohaldamisel loetakse heitearuanne või osaline heitearuanne rahuldavaks tunnistatuks üksnes juhul, kui selles ei esine olulisi väärkajastamisi. Heitearuannet või osalist heitearuannet ei tunnistata rahuldavaks, kui see sisaldab olulisi väärkajastamisi, mida ei parandatud enne tõendamisaruande väljaandmist.

5. Tõendamisaruanne peab sisaldama järgmisi elemente:

a) ettevõtja nimi koos ettevõtja ja registreeritud omaniku kordumatu IMO identifitseerimisnumbriga ning laeva identifitseerimisandmed;

b) jaotis, milles täpsustatakse, et tegemist on tõendamisaruandega;

c) tõendaja identifitseerimisandmed, sealhulgas kontaktisiku nimi ja e-posti aadress;

d) tõendamise eesmärk ja ulatus;

e) viide tõendatavale heitearuandele või osalisele heitearuandele ja aruandeperioodile ning ajavahemikule, mille jooksul oli laev selle ettevõtja vastutusel, kelle suhtes tõendamist kohaldati;

f) vajaduse korral laeva meretransporditegevusega seotud kasvuhoonegaaside summaarne heitkogus, mis on hõlmatud direktiiviga 2003/87/EÜ ja millest tuleb nimetatud direktiivi kohaselt aru anda;

g) viide ühele või mitmele seirekavale, mis on tunnistatud rahuldavaks, ja vajaduse korral märge selle kohta, kas vastutav haldav asutus on asjaomase seirekava enne tõendamisaruande väljaandmist heaks kiitnud;

h) viide kasutatavatele tõendamisstandarditele;

i) tõendaja menetluste kokkuvõte, sealhulgas teave tegevuskoha külastuste ja kuupäevade ning tegevuskoha virtuaalsete külastuste tegemise või nende tegemisest loobumise põhjuste kohta;

j) kokkuvõte määruse (EL) 2015/757 artikli 7 lõikes 2 osutatud seirekava muudatustest ja aruandeperioodi tegevusandmetest, kui see on asjakohane;

k) tõendamisotsus;

l) parandamata väärkajastamiste ja mittevastavuste kirjeldus, sealhulgas nende laad ja ulatus, olenemata sellest, kas neil on oluline mõju, ning heitearuande või osalise heitearuande osad, millega need väärkajastamised ja mittevastavused on seotud;

m) tõendamise jooksul ilmsiks tulnud, artikli 2 punkti 5 alapunkti b alapunktis ii määratletud mittevastavuse kirjeldus;

n) nende reiside arv, mille puhul esineb andmelünki, ja vastav heitkogus;

o) vajaduse korral soovitused paranduste tegemiseks;

p) heitearuande või osalise heitearuande tõendamisse kaasatud laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitori, sõltumatu ülevaataja ning vajaduse korral laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitori ja tehnilise eksperdi nimed;

q) tõendamisaruande kuupäev ja volitatud isiku allkiri, mis on antud tõendaja nimel, sealhulgas selle isiku nimi.

6. Tõendaja kirjeldab tõendamisaruandes piisavalt üksikasjalikult väärkajastamisi ja mittevastavusi, sealhulgas järgmisi aspekte:

a) väärkajastamise või mittevastavuse ulatus ja laad;

b) miks väärkajastamisel on oluline mõju või mitte;

c) millise ettevõtja tasandi aruande osaga või seirekava osaga on väärkajastamine seotud või milliste õiguslike nõuetega on mittevastavus seotud.

Artikkel 23

Heitearuande ja osalise heitearuande sõltumatu ülevaatus

1. Sõltumatu ülevaataja vaatab üle tõendamise sisedokumendid ja tõendamisaruande kavandi, et kontrollida, kas tõendamisprotsess on toimunud kooskõlas käesoleva määrusega ning kas on rakendatud nõuetekohast kutsealast hoolikust ja otsustusvõimet.

2. Sõltumatu ülevaatus hõlmab kogu artiklites 10–22 sätestatud tõendamisprotsessi.

3. Pärast seda, kui aruanne on vastavalt artikli 20 punktile e kinnitatud, lisab tõendaja sõltumatu ülevaatuse tulemused tõendamise sisedokumentidesse ning teavitab komisjoni ja laeva lipuriiki sellest, kas nõuetele vastavuse tunnistuse väljastamise tingimused on täidetud.

3. JAGU

Ettevõtja tasandi aruande tõendamine

Artikkel 24

Ettevõtjate esitatav teave

1. Enne ettevõtja tasandi aruande tõendamise algust peavad ettevõtjad esitama tõendajale järgmise teabe:

a) ettevõtja tasandi aruanne tõendamisega seotud aruandeperioodi kohta ning vajaduse korral koopia ettevõtja tasandi tõendatud aruandest ja eelmise aasta ettevõtja tasandi tõendatud aruandest, kui tõendamist ei teinud sama tõendaja;

b) heitearuanded ja osalised heitearuanded koos tõendamisaruannetega kõigi aruandeperioodil ettevõtja vastutusel olnud laevade kohta;

c) kui eelmisel aastal ei tõendanud ettevõtja tasandi aruannet sama tõendaja, siis vajaduse korral eelmise aasta heitearuanded ja osalised heitearuanded koos asjakohaste tõendamisaruannetega kõigi eelmisel aastal ettevõtja vastutusel olnud laevade kohta;

d) loetelu kõigist ettevõtja laevadest, mille kogumahutavus on 5 000 või rohkem, koos laeva IMO numbriga aruandeperioodil, sealhulgas ajavahemikul, mil laev kuulus ettevõtjale või oli selle vastutusel vastavalt määrusele (EÜ) nr 336/2006.

2. Tõendajad võivad paluda ettevõtjal esitada ettevõtja tasandi aruande tõendamise jaoks muud asjakohast teavet, sealhulgas koopia aruandeperioodi jooksul ettevõtja vastutusel olnud laevade seirekavadest ja vajaduse korral tõendid ettevõtja vahetumise kohta, sealhulgas tõendid vahetumise kuupäeva kohta.

Artikkel 25

Strateegiline analüüs

1. Tõendamise alguses hindab tõendaja tõendamisülesannete laadi, ulatust ja keerukust, tehes kõigi selliste toimingute strateegilise analüüsi, mis on seoses ettevõtjaga asjakohased.

2. Ettevõtja toimingute mõistmiseks kogub tõendaja vajalikku teavet, et hinnata, kas tõendamisrühm on tõendamise teostamiseks piisavalt pädev, et teha kindlaks, kas lepingus osutatud tõendamiseks kuluv aeg on õigesti määratud, ja et tagada tõendamisrühma suutlikkus vajalikku riskianalüüsi teha, ning vaatab selle teabe läbi. Teave hõlmab järgmist:

a) artikli 24 lõikes 1 osutatud teave;

b) eelmistel aastatel tehtud tõendamise käigus saadud teave, kui tõendaja teostab tõendamist samale ettevõtjale.

Artikkel 26

Tõendaja tehtav riskianalüüs

1. Selleks et hinnata esitatud andmete täielikkust ja kooskõla vastavalt määruse (EL) 2015/757 artikli 14 lõikele 4, võtab tõendaja arvesse suurema tõendamisriskiga valdkondi ja järgmisi elemente:

a) aruandeperioodil ettevõtja vastutusel olnud laevade arv;

b) aruandeperioodil ettevõtja vastutusel olnud laevadega seotud ettevõtjate vahetumiste arv;

c) laeva jõuseadmete ja kasutatud kütuseliikide mitmekesisus;

d) eri lipuriikide arv;

e) nende eri tõendajate hulk, kes on tõendanud aruandeperioodil ettevõtja vastutusel olnud laevade heitearuandeid;

f) nende ettevõtja vastutusel olnud laevade seirekavade arv, mida vastutav haldav asutus ei ole heaks kiitnud enne asjaomaseid heitearuandeid või osalisi heitearuandeid käsitleva tõendamisaruande väljaandmist;

g) ettevõtja vastutusel olnud laevade heitearuannete või osaliste heitearuannetega seotud väärkajastamiste ja mittevastavuste arv, laad ja ulatus, nagu need on esitatud vastavates tõendamisaruannetes.

2. Kui see on tõendamise käigus saadud teavet silmas pidades vajalik, siis vaatab tõendaja riskianalüüsi uuesti läbi ja muudab või kordab vajalikke tõendamistoiminguid.

Artikkel 27

Ettevõtja tasandi tõendamiskava

Tõendaja koostab tõendamiskava, mis vastab riskianalüüsi käigus saadud teabele ja kindlaks tehtud riskidele.

Tõendamiskava sisaldab tõendamisprogrammi, milles kirjeldatakse tõendamistoimingute laadi ja ulatust ning nende toimingute teostamise aega ja viisi, ja vajaduse korral andmevõtukava.

Artikkel 28

Ettevõtja tasandi aruande tõendamise protsess

Riskianalüüsi põhjal kaalub tõendaja järgmist liiki protsesside läbiviimist:

a) asjaomase personali küsitlemine;

b) dokumentide kontroll;

c) vaatlemine ja üldmenetlused.

Artikkel 29

Ettevõtja tasandil esitatud andmete tõendamine

1. Tõendaja hindab ettevõtja tasandi aruandes esitatud andmete täielikkust ja kooskõla järgmisel viisil:

a) kontrollib andmeid üksikasjalikult, sealhulgas ka nende päritolu asjakohasest andmeallikast lähtudes;

b) teeb andmete ristkontrolli tõendatud heitearuannete andmetega ja vajaduse korral väliste andmeallikatega, sealhulgas laeva seireandmetega;

c) teeb võrdlusi;

d) teeb ümberarvutusi.

2. Osana lõikes 1 osutatud andmete tõendamisest kontrollib tõendaja:

a) ettevõtja tasandi aruande täielikkust, sealhulgas seda, et aruanne hõlmaks kõiki aruandeperioodil ettevõtja vastutusel olnud laevu ja nende vastavaid heitkogusid, mis kuuluvad direktiivi 2003/87/EÜ kohaldamisalasse;

b) selliste arvutuste õigsust, mille tulemusel saadakse ettevõtja tasandi summaarse heitkoguse andmed.

Artikkel 30

Ettevõtja tasandi aruande olulisustase

1. Kui direktiivi 2003/87/EÜ kohaselt esitatavate kõigi laevade kasvuhoonegaaside summaarne heitkogus, mis on kindlaks määratud laeva tasandil vastavalt määruse (EL) 2015/757 II lisa C osa punktidele 1.1–1.7, ületab 500 000 CO_2 ekvivalenttonni, peab olulisustase olema ettevõtja tasandi aruande tõendamisel 2 % aruandeperioodi heitkoguste andmetest.

2. Kui lõikes 1 osutatud kogus ei ületa 500 000 CO_2 ekvivalenttonni, peab olulisustase olema ettevõtja tasandi aruande tõendamisel 5 % aruandeperioodi heitkoguste andmetest.

Artikkel 31

Tegevuskoha külastused

1. Tõendaja külastab tegevuskohta, et tõendada ettevõtja tasandi aruannet, lähtudes eelkõige artikli 26 kohase riskianalüüsi tulemustest ja võttes arvesse kohta, kus säilitatakse asjakohaste andmete kriitilist massi, ning kohta, kus toimuvad andmevoogude ja ohjemeetmetega seotud toimingud.

2. Samuti määrab tõendaja kindlaks tehtavad toimingud ja tegevuskoha külastuseks vajaliku aja.

3. Ettevõtja tagab tõendajale juurdepääsu oma tegevuskohtadele, sealhulgas asjakohasele kaldal asuvale tegevuskohale ja asjakohasele laevale.

4. Tõendaja võib teha tegevuskoha virtuaalse külastuse, kui riskianalüüsi tulemuste kohaselt on täidetud üks järgmistest tingimustest:

a) tõendaja saab kaugjuurdepääsu teel omandada kogu vajaliku teabe ja seda hinnata;

b) kui ettevõtjast sõltumatu tõsine, erakorraline ja ettenägematu olukord takistab tõendajal teha tegevuskoha füüsilist külastust ja kui seda olukorda ei ole pärast kõigi mõistlike jõupingutuste tegemist võimalik lahendada.

Tõendaja võtab meetmeid, et vähendada tõendamisriski vastuvõetava tasemeni piisava kindluse saamiseks selle kohta, et ettevõtja tasandi aruanne on kooskõlas määrusega (EL) 2015/757.

Otsus teha tegevuskoha virtuaalne külastus tehakse pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et virtuaalse külastuse tingimused on täidetud. Tõendaja teatab põhjendamatu viivituseta ettevõtjale otsusest teha tegevuskoha virtuaalne külastus ja sellest, et virtuaalse külastuse tingimused on täidetud.

5. Riskianalüüsi tulemuste põhjal võib tõendaja otsustada lõigetes 1 ja 4 osutatud tegevuskoha külastusest loobuda, kui kumulatiivselt on täidetud allpool sätestatud tingimused:

a) tõendaja saab kaugjuurdepääsu teel omandada kogu vajaliku teabe ja seda hinnata;

b) tõendaja tõendab ettevõtja tasandi aruannet selle ettevõtja kohta esimest korda;

c) tõendamise võib teha piisava kindlusega ilma sellise tegevuskoha külastuseta.

Tõendaja võtab meetmeid, et vähendada tõendamisriski vastuvõetava tasemeni piisava kindluse saamiseks selle kohta, et ettevõtja tasandi aruanne on kooskõlas määrusega (EL) 2015/757.

Otsus loobuda tegevuskoha külastusest tehakse pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et tegevuskoha külastusest loobumise tingimused on täidetud. Tõendaja teatab põhjendamatu viivituseta ettevõtjale otsusest tegevuskoha külastusest loobuda ja sellest, et tegevuskoha külastusest loobumise tingimused on täidetud.

6. Direktiivi 2003/87/EÜ kohaldamisalasse kuuluvate laevade puhul teatab ettevõtja vastutavale haldavale asutusele põhjendamatu viivituseta tõendaja otsusest tegevuskoha külastusest loobuda.

Vastutav haldav asutus võib esitada tõendaja otsusele tegevuskoha külastusest loobuda vastuväite, võttes arvesse kõiki järgmisi elemente:

a) tõendaja esitatud teave riskianalüüsi tulemuste kohta;

b) tõendid selle kohta, et kõik lõike 5 kohaselt tegevuskoha külastusest loobumise tingimused on täidetud.

Vastuväite korral teatab vastutav haldav asutus ettevõtjale vastuväite esitamisest ja selle põhjustest mõistliku ajavahemiku jooksul, kuid mitte hiljem kui kaks kuud pärast kuupäeva, mil talle teatati tõendaja otsusest tegevuskoha külastusest loobuda.

7. Kui tõendaja teeb tegevuskoha virtuaalse külastuse vastavalt lõikele 4 või loobub tegevuskoha külastusest vastavalt lõikele 5, esitab ta selle kohta põhjenduse tõendamise sisedokumentides.

Artikkel 32

Ettevõtja tasandi aruande väärkajastamiste ja mittevastavuste käsitlemine

1. Kui tõendaja leiab ettevõtja tasandi aruande tõendamise käigus väärkajastamisi või mittevastavusi, teatab ta sellest põhjendamatu viivituseta ettevõtjale ja nõuab asjaomaste paranduste tegemist mõistliku tähtaja jooksul.

Ettevõtja parandab iga väärkajastamise ja mittevastavuse, millest talle on teatatud.

2. Tõendaja teeb kõigi tõendamise käigus parandatud väärkajastamiste ja mittevastavuste kohta tõendamise sisedokumentidesse märke, et nendest tulenevad probleemid on lahendatud.

3. Kui ettevõtja ei paranda lõikes 1 osutatud väärkajastamisi või mittevastavusi, nõuab tõendaja enne tõendamisaruande esitamist ettevõtjalt, et see selgitaks väärkajastamiste või mittevastavuste peamisi põhjusi.

4. Tõendaja hindab, kas parandamata väärkajastamistel, üksikult või koos muude väärkajastamistega, on mõju teatatud koguheitele või muule asjakohasele teabele ning kas see mõju põhjustab olulisi väärkajastamisi.

Tõendaja hindab, kas parandamata mittevastavustel, üksikult või koos muude mittevastavustega, on mõju esitatud andmetele ja kas see viib olulise väärkajastamiseni.

5. Tõendaja käsitab oluliste väärkajastamistena väärkajastamisi või mittevastavusi, mis kas eraldi või koos muude väärkajastamistega jäävad allapoole artiklis 30 sätestatud olulisustaset, kui see on põhjendatud nende ulatuse ja laadiga või nende ilmnemise konkreetsete asjaoludega.

Artikkel 33

Ettevõtja tasandi aruande tõendamise järeldused

Ettevõtja tasandi aruande tõendamise lõpuleviimiseks teeb tõendaja järgmist:

a) kinnitab, et kõik tõendamistoimingud on tehtud;

b) teeb koondandmete analüüsi lõplikud menetlused, et tagada oluliste väärkajastamiste puudumine;

c) kontrollib, kas aruandes esitatud teave vastab määruse (EL) 2015/757 ja direktiivi 2003/87/EÜ nõuetele;

d) koostab enne tõendamisaruande esitamist tõendamise sisedokumendid ja aruande kavandi ning esitab need sõltumatule ülevaatajale vastavalt artiklile 36;

e) volitab isiku kinnitama aruande lähtuvalt sõltumatu ülevaataja tehtud järeldustest ja tõendamise sisedokumentides esitatud tõenditest, ning teavitab sellest ettevõtjat.

Artikkel 34

Parandussoovitused

1. Tõendaja esitab ettevõtjale soovitused paranduste tegemiseks seoses parandamata väärkajastamiste ja mittevastavustega, millest ei tulene olulisi väärkajastamisi.

2. Tõendaja võib tõendamistoimingute tulemusest lähtudes esitada ka muid parandussoovitusi, mida ta asjakohaseks peab.

3. Ettevõtjale soovitusi esitades jääb tõendaja ettevõtja, laevade ning seire- ja aruandlussüsteemi suhtes erapooletuks. Tõendaja ei ohusta enda erapooletust, andes nõu või kujundades seire- ja aruandlusprotsessi osi vastavalt määrusele (EL) 2015/757.

4. Tõendamisaruandes esitatud parandussoovitustele järgneval aastal tõendamist tehes kontrollib tõendaja, kas ja kuidas on ettevõtja kõnealuseid parandussoovitusi rakendanud. Kui ettevõtja ei ole neid soovitusi rakendanud, hindab tõendaja, kas see suurendab või võib suurendada väärkajastamiste riski.

Artikkel 35

Ettevõtja tasandi aruande tõendamine

1. Kogutud teabe põhjal annab tõendaja tõendatava ettevõtja tasandi aruande kohta välja tõendamisaruande ning edastab selle ettevõtjale.

2. Pärast lõike 1 kohase tõendamisaruande kättesaamist esitab ettevõtja tõendamisaruande koos ettevõtja tasandi aruandega vastutavale haldavale asutusele. Aruanne esitatakse automaatsüsteemide ja andmevahetusvormingute abil.

3. Tõendamisaruanne sisaldab otsust, millega tunnistatakse ettevõtja tasandi aruanne rahuldavaks või mitterahuldavaks.

4. Lõike 3 kohaldamisel loetakse ettevõtja tasandi aruanne rahuldavaks tunnistatuks üksnes juhul, kui selles ei esine olulisi väärkajastamisi. Ettevõtja tasandi aruannet ei tunnistata rahuldavaks, kui see sisaldab olulisi väärkajastamisi, mida ei parandatud enne tõendamisaruande väljaandmist.

5. Tõendamisaruanne peab sisaldama järgmisi elemente:

a) ettevõtja nimi ning ettevõtja ja registreeritud omaniku kordumatu IMO identifitseerimisnumber;

b) jaotis, milles täpsustatakse, et tegemist on tõendamisaruandega;

c) tõendaja identifitseerimisandmed, sealhulgas kontaktisiku nimi ja e-posti aadress;

d) tõendamise eesmärk ja ulatus;

e) viide tõendatavale ettevõtja tasandi aruandele ja aruandeperioodile;

f) ettevõtja tasandi summaarse heitkoguse andmed ning heitkoguse andmed, mille esitamiseks tuleb kasutada komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/1122 ([12]) IX lisas esitatud vormingut;

g) viide kasutatavatele tõendamisstandarditele;

h) tõendaja menetluste kokkuvõte, sealhulgas teave tegevuskoha külastuste ja kuupäevade ning tegevuskoha virtuaalsete külastuste tegemise või nende tegemisest loobumise põhjuste kohta vastavalt artiklile 31;

i) tõendamisotsus;

j) artiklis 32 osutatud parandamata väärkajastamiste ja mittevastavuste kirjeldus, sealhulgas nende laad ja ulatus, olenemata sellest, kas neil on oluline mõju, ning ettevõtja tasandi aruande osad, millega need väärkajastamised ja mittevastavused on seotud;

k) tõendamise jooksul ilmsiks tulnud artikli 2 punkti 5 alapunktis c määratletud mittevastavusprobleemi kirjeldus;

l) vajaduse korral soovitused paranduste tegemiseks;

m) ettevõtja tasandi aruande tõendamisse kaasatud laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitori, sõltumatu ülevaataja ning vajaduse korral laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitori ja tehnilise eksperdi nimed;

n) tõendamisaruande kuupäev ja volitatud isiku allkiri, mis on antud tõendaja nimel, sealhulgas selle isiku nimi.

6. Tõendaja kirjeldab tõendamisaruandes piisavalt üksikasjalikult väärkajastamisi ja mittevastavusi, sealhulgas järgmisi aspekte:

a) väärkajastamise või mittevastavuse ulatus ja laad;

b) miks väärkajastamisel on oluline mõju või mitte;

c) millise aruande osaga on väärkajastamine seotud või milliste õiguslike nõuetega on mittevastavus seotud.

Artikkel 36

Ettevõtja tasandi aruande sõltumatu ülevaatus

1. Sõltumatu ülevaataja vaatab üle tõendamise sisedokumendid ja tõendamisaruande kavandi, et kontrollida, kas tõendamisprotsess on toimunud kooskõlas käesoleva määrusega ning kas on rakendatud nõuetekohast kutsealast hoolikust ja otsustusvõimet.

2. Sõltumatu ülevaatus hõlmab kogu artiklites 24–35 sätestatud tõendamisprotsessi.

3. Pärast seda, kui aruanne on vastavalt artikli 33 punktile e kinnitatud, lisab tõendaja sõltumatu ülevaatuse tulemused tõendamise sisedokumentidesse.

III PEATÜKK

TÕENDAJATELE ESITATAVAD NÕUDED

Artikkel 37

Jätkuva pädevuse protsess

1. Tõendaja kehtestab, dokumenteerib, rakendab ja haldab jätkuva pädevuse protsessi selle tagamiseks, et kõik töötajad, kellele on usaldatud tõendamistoimingute teostamine, on pädevad neile määratud ülesandeid täitma.

([12]) Komisjoni 12. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/1122, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ seoses liidu registri toimimisega (ELT L 177, 2.7.2019, lk 3).

2. Lõikes 1 osutatud pädevusprotsessi raames tõendaja kehtestab, dokumenteerib, rakendab ja haldab vähemalt järgmist:

a) üldised pädevuskriteeriumid kõigile tõendamistoiminguid teostavatele töötajatele;

b) konkreetsed pädevuskriteeriumid tõendamistoiminguid teostava tõendaja iga ülesande jaoks, eelkõige laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitorile, laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitorile, sõltumatule ülevaatajale ja tehnilisele eksperdile;

c) meetod, millega tagatakse kõigi tõendamistoiminguid teostavate töötajate jätkuv pädevus ja töötulemuste korrapärane hindamine;

d) protsess, millega tagatakse tõendamistoiminguid teostavate töötajate pidev koolitamine;

e) protsess, millega hinnatakse, kas tõendamisülesanne kuulub tõendaja akrediteerimisulatusse ning kas tal on pädevus, personal ja ressursid, mis on vajalikud tõendamisrühma valimiseks ja tõendamistoimingute edukaks lõpuleviimiseks nõutava ajavahemiku jooksul.

Kui tõendaja hindab töötajate pädevust esimese lõigu punkti c kohaselt, kasutab ta selleks esimese lõigu punktides a ja b osutatud pädevuskriteeriume.

Esimese lõigu punktis e osutatud protsess hõlmab ka selle hindamist, kas tõendamisrühmal on olemas vajalik pädevus ja personal tõendamistoimingute teostamiseks konkreetse ettevõtja jaoks.

Tõendaja töötab välja üldised ja konkreetsed pädevuskriteeriumid, mis on kooskõlas artikli 38 lõikes 4 ning artiklites 39, 40 ja 41 sätestatud kriteeriumidega.

3. Tõendaja kontrollib korrapäraselt ja vähemalt kord aastas kõigi tõendamistoiminguid teostavate töötajate töötulemusi, et teha kindlaks nende jätkuv pädevus.

4. Tõendaja vaatab korrapäraselt üle lõikes 1 osutatud jätkuva pädevuse protsessi, tagamaks, et:

a) lõike 2 esimese lõigu punktides a ja b osutatud pädevuskriteeriumid töötatakse välja kooskõlas käesolevast määrusest tulenevate pädevusnõuetega;

b) käsitletakse kõiki küsimusi, mis võivad tekkida seoses üldiste ja konkreetsete pädevuskriteeriumide kehtestamisega vastavalt lõike 2 esimese lõigu punktidele a ja b;

c) kõiki pädevuse tagamisega seotud nõudeid ajakohastatakse ja säilitatakse nõuetekohaselt.

5. Tõendajal on lõikes 1 osutatud pädevuse protsessi raames teostatud toimingute tulemuste dokumenteerimise süsteem.

6. Piisavalt pädev hindaja hindab laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitori ning laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitori pädevust ja töötulemusi.

Selleks et teha kindlaks, kas nimetatud audiitorid vastavad pädevuskriteeriumidele, jälgib pädev hindaja neid heitearuande või osalise heitearuande tõendamise ajal vajaduse korral ettevõtja tegevuskohas.

7. Kui ilmneb, et mõni töötaja ei vasta täielikult talle antud konkreetse ülesande täitmiseks vajalikele pädevuskriteeriumidele, määrab tõendaja kindlaks ja korraldab lisakoolituse või juhendamisega töö. Tõendaja jälgib kõnealust töötajat seni, kuni on selge, et töötaja vastab pädevuskriteeriumidele.

Artikkel 38

Tõendamisrühmad

1. Iga konkreetse tõendamisülesande jaoks paneb tõendaja kokku tõendamisrühma, kes on võimeline teostama artiklites 4–36 osutatud tõendamistoiminguid.

2. Tõendamisrühm koosneb ühest laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitorist, ja kui see on asjakohane, võttes arvesse tõendaja arusaama täidetavate ülesannete keerukusest ja tema suutlikkusest korraldada vajalikku riskianalüüsi, sobivast arvust laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitoritest ja tehnilistest ekspertidest.

3. Konkreetse tõendamisülesandega seotud tõendamistoimingute sõltumatuks ülevaatuseks määrab tõendaja sõltumatu ülevaataja, kes ei kuulu tõendamisrühma.

4. Rühma liikmetel on selge arusaam oma konkreetsest rollist tõendamisprotsessis ja nad on võimelised tõhusalt suhtlema tõendamisülesannete täitmiseks vajalikus keeles ning vaatama läbi ettevõtja esitatud teavet.

5. Kui tõendamisrühm koosneb ühest isikust, peab kõnealune isik vastama kõigile laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitori ning laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitori pädevuse nõuetele ja lõikes 4 sätestatud nõuetele.

Artikkel 39

Laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitori ning laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitori pädevuse nõuded

1. Laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitorid peavad olema pädevad hindama seirekavasid ja tõendama heitearuandeid, osalisi heitearuandeid ja ettevõtja tasandi aruandeid kooskõlas määrusega (EL) 2015/757, direktiiviga 2003/87/EÜ ja käesoleva määrusega.

2. Selleks peavad laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitoritel olema vähemalt:

a) teadmised määrusest (EL) 2015/757, direktiivist 2003/87/EÜ, käesolevast määrusest, rakendusmäärusest (EL) 2016/1927, rakendusmäärusest (EL) 2016/1928, muudest asjakohastest õigusaktidest, standarditest ja kohaldatavatest suunistest ning tõendaja asukohaliikmesriigi asjakohastest suunistest ja õigusaktidest ning selle ettevõtja eest vastutava haldava asutuse liikmesriigi asjakohastest suunistest ja õigusaktidest, kelle jaoks tõendaja tõendamist teostab;

b) teadmised ja kogemused andmete ja teabe auditeerimise valdkonnas, sealhulgas seoses järgmisega:

   i) andmete ja teabe auditeerimise meetodid, olulisustaseme kohaldamine ja väärkajastamiste olulisuse hindamine;

   ii) omariskide ja ohjeriskide analüüsimine;

   iii) andmevõtumeetodid, mis on seotud andmevõtu ja ohjemeetmete kontrollimisega;

   iv) andmete ja infosüsteemide, IT-süsteemide, andmekäsitluse, ohjemeetmete ja -süsteemide ning ohjemeetmetega seotud menetluste hindamine;

c) võime teostada artiklites 4–36 nõutavaid toiminguid, mis on seotud heitearuande, osalise heitearuande või ettevõtja tasandi aruande tõendamisega.

3. Lisaks võtavad tõendajad seirekavade hindamisel ning heitearuannete, osaliste heitearuannete ja ettevõtja tasandi aruannete tõendamisel arvesse valdkondlikke teadmisi ja kogemusi, mis on seotud asjakohaste aspektidega, nagu on sätestatud käesoleva määruse I lisas

4. Laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitor peab vastama laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitori pädevuse nõuetele ning ta peab olema pädev juhtima tõendamisrühma ja vastutama käesoleva määruse kohaste tõendamistoimingute teostamise eest.

Artikkel 40

Sõltumatu ülevaataja pädevuse nõuded

1. Sõltumatul ülevaatajal peab olema nõuetekohane volitus artiklite 8, 23 ja 36 kohaseks seirekava hindamise järelduste kavandi, tõendamisaruande kavandi ja tõendamise sisedokumentide ülevaatamiseks.

2. Sõltumatu ülevaataja peab vastama laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitorite pädevuse nõuetele, millele on osutatud artikli 39 lõikes 4.

3. Selleks, et hinnata, kas tõendamise sisedokumendid on täielikud ning kas tõendamistoimingute käigus koguti piisavalt tõendusmaterjali, peab sõltumatu ülevaataja olema pädev tegema järgmist:

a) analüüsima esitatud teavet ning kinnitama selle täielikkust ja terviklust;

b) vaidlustama puuduvat või vastuolulist teavet;

c) kontrollima andmekogumise käiku selleks, et hinnata, kas tõendamise sisedokumendid on täielikud ja pakuvad piisavat teavet seirekava hindamise järelduste kavandi, tõendamisaruande kavandi ja sisemise ülevaatuse käigus läbivaadatud järelduste kavandi toetamiseks.

Artikkel 41

Tehniliste ekspertide kasutamine

1. Tõendaja võib tõendamistoimingute teostamisel kasutada tehniliste ekspertide abi, et tagada konkreetses valdkonnas üksikasjalikud teadmised ja erialane asjatundlikkus, mis on vajalik laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitori ning laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollsüsteemi juhtaudiitori toetamiseks tõendamistoimingute teostamisel.

2. Kui sõltumatu ülevaataja ei ole pädev konkreetset küsimust ülevaatuse käigus hindama, taotleb tõendaja tehnilise eksperdi abi.

3. Tehnilisel eksperdil peavad olema pädevus ja teadmised, mis on vajalikud laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi audiitori ning laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitori või vajaduse korral sõltumatu ülevaataja tulemuslikuks toetamiseks konkreetses küsimuses, millega seoses sellise eksperdi teadmisi ja erialast asjatundlikkust vajatakse. Lisaks peavad tehnilisel eksperdil olema piisavad teadmised artiklis 39 osutatud küsimustes.

4. Tehniline ekspert täidab konkreetseid ülesandeid sõltumatu ülevaataja või sellise laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitori juhtimisel ja täielikul vastutusel, kelle tõendamisrühmas tehniline ekspert tegutseb.

Artikkel 42

Tõendamistoimingute menetlused

1. Tõendaja vastutab ühe või mitme artiklites 4–36 kirjeldatud tõendamistoimingute menetluse või protsessi kehtestamise, dokumenteerimise, rakendamise ja haldamise eest.

2. Selliste menetluste ja protsesside kehtestamisel ning rakendamisel teostab tõendaja toimingud kooskõlas määruse (EÜ) nr 765/2008 kohase harmoneeritud standardiga, mis käsitleb kasvuhoonegaaside valideerimise ja tõendamise asutustele esitatavaid nõudeid, millest tuleb lähtuda akrediteerimisel või muud liiki tunnustamisel ([13]).

3. Tõendajad kehtestavad, dokumenteerivad, rakendavad ja haldavad kvaliteedijuhtimissüsteemi selleks, et tagada menetluste ja protsesside pidev arendamine, rakendamine, täiustamine ja läbivaatamine kooskõlas lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardiga.

Kvaliteedijuhtimissüsteem peab hõlmama järgmist:

a) tegevuspõhimõtted ja ülesanded;

b) juhtimissüsteemi ülevaatamine;

c) siseauditid;

d) parandusmeetmed;

([13]) Standard ISO 14065:2020 „Üldised põhimõtted ja nõuded keskkonnateavet valideerivatele ja tõendavatele asutustele“.

e) meetmed riskide ja võimalustega tegelemiseks ning ennetustegevuseks;

f) dokumenteeritud teabe kontrollimine.

4. Lisaks kehtestab tõendaja lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardi alusel järgmised menetlused, protsessid ja korraldused:

a) ettevõtjaga teabevahetuse kord ja põhimõtted;

b) saadud teabe konfidentsiaalsuse tagamise asjakohane kord;

c) ettevõtjate apellatsioonide käsitlemise kord;

d) ettevõtjate kaebuste käsitlemise kord (sh näidisajakava);

e) läbivaadatud tõendamisaruande väljaandmise kord, mida kasutatakse juhul, kui tõendamisaruandes, heitearuandes, osalises heitearuandes või ettevõtja tasandi aruandes avastatakse viga pärast seda, kui tõendaja on tõendamisaruande ettevõtjale esitanud;

f) muudelt organisatsioonidelt tõendamistoimingute tellimise menetlus või protsess;

g) menetlus või protsess, millega tagatakse, et tõendaja võtab täieliku vastutuse lepinguliste töövõtjate poolt teostatavate tõendamistoimingute eest;

h) protsessid, millega tagatakse lõikes 3 osutatud kvaliteedijuhtimissüsteemi nõuetekohane toimimine, sealhulgas:

   i) protsessid juhtimissüsteemi ülevaatamiseks vähemalt kord aastas ja nii, et ülevaatuste vahele ei jääks üle 15 kuu;

   ii) protsessid siseauditite tegemiseks vähemalt kord aastas ja nii, et siseauditite vahele ei jääks üle 15 kuu;

   iii) protsessid, mis võimaldavad kindlaks teha ja hallata mittevastavusi tõendaja tegevuses ning võtta parandusmeetmeid nende mittevastavuste kõrvaldamiseks;

   iv) protsessid, mis võimaldavad teha kindlaks riskid ja võimalused tõendaja tegevuses ning võtta ennetusmeetmeid nende riskide maandamiseks;

   v) protsessid dokumenteeritud teabe kontrollimiseks.

Artikkel 43

Tõendamise sisedokumendid

1. Tõendaja valmistab ette ja koostab tõendamise sisedokumendid, mis sisaldavad vähemalt järgmist:

a) teostatud tõendamistoimingute tulemused;

b) tõendamiskava, strateegiline analüüs ja riskianalüüs;

c) piisav teave seirekava hindamise ja tõendamisaruande kavandi toetamiseks, sealhulgas väärkajastamiste olulisuse kohta tehtud otsuseid käsitlevad põhjendused.

2. Tõendamise sisedokumendid koostatakse nii, et artiklites 8, 23 ja 36 osutatud sõltumatu ülevaataja ja riiklik akrediteerimisasutus saavad hinnata, kas tõendamine on teostatud käesoleva määruse kohaselt.

3. Vastutava haldava asutuse taotluse korral tagab tõendaja talle juurdepääsu tõendamise sisedokumentidele ja muule asjakohasele teabele, et vastutaval haldaval asutusel oleks tõendamist lihtsam hinnata. Vastutav haldav asutus võib kehtestada ajavahemiku, mille jooksul peab tõendaja tagama juurdepääsu kõnealustele dokumentidele.

Artikkel 44

Andmed ja teabevahetus

1. Tõendajad säilitavad ja haldavad andmeid käesolevale määrusele vastavuse tõendamiseks, sealhulgas andmeid, mis tõendavad nende töötajate pädevust ja erapooletust.

2. Tõendaja teeb ettevõtjale teabe korrapäraselt kättesaadavaks vastavalt artikli 42 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardile.

3. Tõendajad tagavad tõendamise käigus saadud teabe konfidentsiaalsuse vastavalt artikli 42 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardile.

Artikkel 45

Erapooletus ja sõltumatus

1. Tõendaja on tõendamistoimingute teostamisel ettevõtjast sõltumatu ja erapooletu.

Sõltumatuse ja erapooletuse tagamiseks ei või tõendaja ega sama juriidilise isiku mis tahes osa olla määruse (EL) 2015/757 artikli 3 punktis d määratletud ettevõtja, sellise ettevõtja omanik või sellise ettevõtja omanduses ning samuti ei tohi tõendajal olla ettevõtjaga suhteid, mis võiksid mõjutada tema sõltumatust ja erapooletust. Samuti on tõendaja sõltumatu asutustest, kes kauplevad lubatud heitkoguse ühikutega kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemis, mis on kehtestatud direktiivi 2003/87/EÜ artikliga 19.

2. Tõendajad on organiseeritud viisil, mis tagab nende objektiivsuse, sõltumatuse ja erapooletuse. Käesoleva määruse kohaldamisel kehtivad asjaomased nõuded, mis on sätestatud artikli 42 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardis.

3. Tõendajad ei teosta tõendamistoiminguid sellise ettevõtja puhul, kellega seoses kaasneb vastuvõetamatu risk tõendajate erapooletusele või kelle suhtes neil on huvide konflikt. Tõendaja ei kasuta seirekava hindamisel või heitearuande, osalise heitearuande või ettevõtja tasandi aruande tõendamisel töötajaid ega lepingulisi töövõtjaid, kui sellega kaasneb tegelik või võimalik huvide konflikt. Tõendaja tagab ka, et töötajate ja organisatsioonide tegevus ei mõjuta tõendamise konfidentsiaalsust, objektiivsust, sõltumatust ega erapooletust. Selleks jälgib tõendaja erapooletust ohustavaid riske ja võtab asjakohaseid meetmeid nende riskidega tegelemiseks.

4. Vastuvõetamatu risk erapooletusele või huvide konflikt loetakse muu hulgas tekkinuks juhul, kui tõendaja või sama juriidilise isiku mis tahes osa osutavad:

a) konsulteerimisteenuseid seoses seirekavas kirjeldatud seire- ja aruandlusprotsessi osa väljatöötamisega, sealhulgas seiremetoodika arendamise, heitearuande, osalise heitearuande või ettevõtja tasandi aruande koostamise ning seirekava koostamisega;

b) tehnilist abi heite või muu määruse (EL) 2015/757 kohaselt asjakohase teabe seire ja aruandluse süsteemi väljatöötamiseks või haldamiseks.

5. Tõendaja ja ettevõtja vahelistes suhetes loetakse huvide konflikt tõendaja jaoks tekkinuks eelkõige järgmistel juhtudel:

a) suhe tõendaja ja käitaja ja ettevõtja vahel põhineb ühisomandil, ühisel juhtimisel, ühisel juhtkonnal või töötajatel, jagatavatel ressurssidel, ühistel rahalistel vahenditel ja ühistel lepingutel või turundusel;

b) ettevõtja on saanud lõike 4 punktis a osutatud konsultatsiooniteenuseid või lõike 4 punktis b osutatud tehnilist abi konsulteerivalt asutuselt, tehnilise abi asutuselt või mõnelt muult organisatsioonilt, kellel on suhted tõendajaga ning kes ohustavad tõendaja erapooletust.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel käsitatakse tõendaja erapooletust ohustatuna, kui suhted tõendaja ja konsulteeriva asutuse, tehnilise abi asutuse või mõne muu organisatsiooni vahel põhinevad ühisomandil, ühisel juhtimisel, ühisel juhtkonnal või töötajatel, jagatavatel ressurssidel, ühistel rahalistel vahenditel, ühistel lepingutel või turundusel ning ühisel komisjonitasu maksmisel või muudel uute klientide eest saadavatel hüvedel.

6. Tõendaja ei telli väljastpoolt tõendamisaruande sõltumatu ülevaatuse ega väljaandmise teenust.

7. Kui tõendaja tellib muud tõendamistoimingud väljastpoolt, tuleb järgida artikli 42 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardis sätestatud asjaomaseid nõudeid.

Esimese lõigu kohaldamisel ei peeta üksikisikutega lepingute sõlmimist tõendamistoimingute allhankena tellimiseks juhul, kui tõendaja võtab kõnealuste isikutega lepingute sõlmimisel lepinguliste töövõtjate poolt teostatavate tõendamistoimingute eest täieliku vastutuse. Kui tõendaja sõlmib üksikisikutega lepingu tõendamistoimingute teostamiseks, palub ta neil allkirjastada kirjaliku kokkuleppe selle kohta, et nad järgivad tõendaja menetlusi ja et kõnealuste tõendamistoimingute teostamisel ei esine huvide konflikti.

8. Tõendaja kehtestab ja dokumenteerib protsessi, millega tagatakse tõendaja, tõendajaga sama juriidilise isiku osade, lõikes 5 osutatud muude organisatsioonide ning kõigi tõendamisprotsessis osalevate töötajate ja lepinguliste töötajate jätkuv erapooletus ja sõltumatus, ning rakendab ja haldab seda protsessi. Kõnealune protsess hõlmab tõendaja erapooletuse ja sõltumatuse tagamise mehhanismi ning vastab asjakohastele nõuetele, mis on kehtestatud artikli 42 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardis.

9. Kui tõendaja teostab tõendamist sama ettevõtja jaoks mis eelmisel aastal, hindab ta erapooletust ohustavaid riske ja võtab meetmeid nende vähendamiseks.

10. Kui laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitor on tõendanud asjaomase ettevõtja jaoks igal aastal ettevõtja tasandi aruandeid kuue järjestikuse aasta jooksul, ei tohi laevanduse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi juhtaudiitor sama ettevõtja jaoks ettevõtja tasandi aruandeid tõendada kolme järjestikuse aasta jooksul. Maksimaalne kuueaastane ajavahemik hõlmab ettevõtja tasandi aruannete tõendamisi, mida ettevõtja jaoks on alates käesoleva määruse jõustumisest teostatud.

IV PEATÜKK

TÕENDAJATE AKREDITEERIMINE

Artikkel 46

Tõendajate akrediteerimine

1. Kui käesolevas määruses või määruses (EL) 2015/757 ei ole sätestatud erisätteid tõendajate akrediteerimise kohta, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 asjaomaseid sätteid.

2. Seoses akrediteerimise miinimumnõuete ja akrediteerimisasutusele esitatavate nõuetega kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 kohast harmoneeritud standardit, milles käsitletakse üldnõudeid vastavushindamisasutusi akrediteerivatele akrediteerimisasutustele ([14]).

Artikkel 47

Akrediteerimise ulatus

Tõendajate akrediteerimise ulatus hõlmab seirekavade hindamist ning heitearuannete, osaliste heitearuannete ja ettevõtja tasandi aruannete tõendamist.

([14]) Komisjoni 3. detsembri 2020. aasta rakendusotsuse (EL) 2020/1835 (milles käsitletakse harmoneeritud standardeid akrediteerimise ja vastavushindamise kohta (ELT L 408. 4.12.2020, lk 6)) II lisas osutatud standard ISO/IEC 17029:2019 „Vastavushindamine. Üldised põhimõtted ja nõuded valideerimis- ja tõendamisasutustele“.

Artikkel 48

Akrediteerimise eesmärgid

Vastavalt artiklitele 50–55 hindavad riiklikud akrediteerimisasutused akrediteerimise ja akrediteeritud tõendajate iga-aastase järelevalve käigus seda, kas tõendaja ja tema tõendamistoimingutega tegelevad töötajad:

a) on pädevad hindama seirekavasid ja tõendama heitearuandeid, osalisi heitearuandeid ja ettevõtja tasandi aruandeid kooskõlas käesoleva määrusega;

b) tegelikult hindavad seirekavasid ja tõendavad heitearuandeid, osalisi heitearuandeid ja ettevõtja tasandi aruandeid kooskõlas käesoleva määrusega;

c) vastavad tõendajate suhtes kohaldatavatele, artiklites 37–45 osutatud nõuetele, sealhulgas erapooletuse ja sõltumatusega seotud nõuetele.

Artikkel 49

Akrediteerimistaotlus

1. Akrediteerimistaotlus peab sisaldama teavet, mis on nõutud vastavalt artikli 46 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardile.

2. Lisaks teeb akrediteerimist taotlev tõendaja (edaspidi „taotleja“) enne artiklis 50 osutatud hindamise algust riiklikule akrediteerimisasutusele kättesaadavaks teabe järgmiste aspektide kohta:

a) artikli 42 lõikes 1 osutatud menetlused ja protsessid ning artikli 42 lõikes 3 osutatud kvaliteedijuhtimissüsteem;

b) artikli 37 lõike 2 punktides a ja b osutatud pädevuskriteeriumid, kõnealuses artiklis osutatud jätkuva pädevuse protsessi tulemused ning muud asjakohased dokumendid kõigi tõendamistoimingutesse kaasatud töötajate pädevuse kohta, millele on osutatud artiklites 39 ja 40;

c) artikli 45 lõikes 8 osutatud jätkuva erapooletuse ja sõltumatuse tagamise protsess, sealhulgas asjakohased andmed taotleja ja tema töötajate erapooletuse ja sõltumatuse kohta;

d) seirekavade hindamises ja heitearuannete, osaliste heitearuannete ja ettevõtja tasandi aruannete tõendamises osalevad tehnilised eksperdid ja peamised töötajad;

e) nõuetekohase tõendamise tagamise menetlused ja protsessid, sealhulgas need, mis käsitlevad artiklis 43 osutatud tõendamise sisedokumente;

f) artiklis 44 osutatud asjakohased andmed;

g) kogu teave, mida riiklik akrediteerimisasutus nõuab.

Artikkel 50

Hindamine

1. Artiklis 48 osutatud hindamise käigus teeb artikli 57 kohaselt määratud hindamisrühm vähemalt järgmist:

a) vaatab läbi kõik asjakohased dokumendid ja andmed, mille taotleja on esitanud kooskõlas artikliga 49;

b) külastab tegevuskohta, et vaadata läbi esindav valim tõendamise sisedokumentidest ja hinnata taotleja kvaliteedijuhtimissüsteemi ning artiklis 42 osutatud tõendamistoimingute menetluste või protsesside rakendamist;

c) kontrollib seirekavade hindamisel ning heitearuannete, osaliste heitearuannete ja ettevõtja tasandi aruannete tõendamisel osalevate taotleja töötajate esindava hulga töötulemusi ja pädevust, tagamaks, et töötajad tegutsevad kooskõlas käesoleva määrusega.

2. Hindamisrühm sooritab lõikes 1 kirjeldatud toimingud kooskõlas artikli 46 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardi nõuetega.

3. Hindamisrühm teatab hindamistulemustest ja mittevastavustest taotlejale, kellel palutakse vastata kooskõlas artikli 46 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardi nõuetega.

4. Taotleja võtab parandusmeetmeid kõigi talle lõike 3 kohaselt teada antud mittevastavuste korrigeerimiseks ja osutab oma vastuses meetmetele, mida ta on võtnud või mida ta kavatseb võtta ajavahemiku jooksul, mille riiklik akrediteerimisasutus on mittevastavuste kõrvaldamiseks määranud.

5. Riiklik akrediteerimisasutus vaatab läbi taotleja poolt lõike 4 kohaselt esitatud vastuse.

6. Kui riiklik akrediteerimisasutus leiab, et taotleja vastus või võetud meede ei ole piisav või tulemuslik, nõuab ta taotlejalt lisateabe esitamist või täiendavate meetmete võtmist.

7. Lisaks võib riiklik akrediteerimisasutus nõuda tõendusmaterjali või korraldada järelhindamise, et hinnata parandusmeetmete tegelikku rakendamist.

Artikkel 51

Akrediteerimisotsus ja akrediteerimistunnistus

1. Taotlejale akrediteeringu andmise, selle pikendamise või uuendamise otsuse ettevalmistamisel ja tegemisel võtab riiklik akrediteerimisasutus arvesse artikli 46 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardi nõudeid.

2. Kui riiklik akrediteerimisasutus on otsustanud taotlejale akrediteeringu anda või seda uuendada, väljastab ta seda tõendava akrediteerimistunnistuse. Akrediteerimistunnistus antakse kõigi määruse (EL) 2015/757 kohaste tõendamistoimingute jaoks.

3. Akrediteerimistunnistus sisaldab vähemalt artikli 46 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardi kohaselt nõutavat teavet.

4. Akrediteerimistunnistus kehtib kuni viis aastat pärast kuupäeva, mil riiklik akrediteerimisasutus kõnealuse tunnistuse väljastas.

Artikkel 52

Iga-aastane järelevalve

1. Riiklik akrediteerimisasutus teostab igal aastal järelevalvet iga tõendaja üle, kellele akrediteerimistunnistus on väljastatud. Selline järelevalve koosneb vähemalt järgmisest:

a) artikli 50 lõike 1 punktis b osutatud tegevuskoha külastus;

b) esindava hulga tõendaja töötajate töötulemuste ja pädevuse vaatlemine ja hindamine kooskõlas artikli 50 lõike 1 punktiga c.

2. Riiklik akrediteerimisasutus teostab tõendaja üle lõike 1 kohast järelevalvet esimest korda 12 kuu jooksul pärast akrediteerimistunnistuse väljastamise kuupäeva.

3. Järelevalve kavandatakse nii, et riiklik akrediteerimisasutus saaks hinnata tõendaja ja tõendamistoimingutes osalevate töötajate akrediteerimistunnistusega hõlmatud tegevust esindusliku valimi ulatuses kooskõlas artikli 46 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardi nõuetega.

4. Järelevalve tulemuste alusel otsustab riiklik akrediteerimisasutus, kas akrediteeringu pikendamine kinnitatakse.

5. Kui tõendaja teostab tõendamist ettevõtja jaoks, kes on määratud haldavale asutusele muu liikmesriigi kui tõendaja akrediteerinud riikliku akrediteerimisasutuse liikmesriigi laevandusettevõtja puhul, võib tõendaja akrediteerinud riiklik akrediteerimisasutus paluda selle teise liikmesriigi akrediteerimisasutusel teostada järelevalvetoiminguid tema nimel ja vastutusel.

Artikkel 53

Uuesti hindamine

1. Enne seda, kui riikliku akrediteerimisasutuse väljastatud akrediteerimistunnistus aegub, hindab akrediteerimisasutus tõendajat uuesti, et teha kindlaks, kas tunnistuse kehtivust võib pikendada.

2. Uuesti hindamise kavandamisel tagatakse, et riiklik akrediteerimisasutus hindab tõendaja akrediteerimistunnistusega hõlmatud tegevust esindava valimi ulatuses.

3. Uuesti hindamist kavandades ja teostades täidab riiklik akrediteerimisasutus artikli 46 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardi nõudeid.

Artikkel 54

Erakorraline hindamine

1. Riiklik akrediteerimisasutus võib teostada tõendaja erakorralise hindamise mis tahes ajal, tagamaks, et tõendaja vastab endiselt käesolevas määruses sätestatud nõuetele.

2. Selleks et riiklik akrediteerimisasutus saaks hinnata erakorralise hindamise vajadust, teatab tõendaja kõnealusele asutusele viivitamata kõigist tema staatuse või toimingutega seotud märkimisväärsetest muudatustest, mis on tema akrediteeringu seisukohalt olulised.

Sellised märkimisväärsed muudatused hõlmavad artikli 46 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardis nimetatud muudatusi.

Artikkel 55

Haldusmeetmed

1. Riiklik akrediteerimisasutus võib tõendaja akrediteeringu peatada või tühistada, kui tõendaja ei täida käesoleva määruse nõudeid.

2. Riiklik akrediteerimisasutus peatab või tühistab tõendaja akrediteeringu, kui tõendaja seda taotleb.

3. Riiklik akrediteerimisasutus kehtestab, dokumenteerib, rakendab ja haldab akrediteeringu peatamise ja tühistamise menetlust kooskõlas artikli 46 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardi nõuetega.

4. Riiklik akrediteerimisasutus peatab tõendaja akrediteeringu, kui tõendaja:

a) on oluliselt rikkunud käesoleva määruse nõudeid;

b) ei ole püsivalt ja korduvalt täitnud käesoleva määruse nõudeid;

c) on rikkunud muid riikliku akrediteerimisasutuse kehtestatud konkreetseid tingimusi.

5. Riiklik akrediteerimisasutus tühistab tõendaja akrediteeringu järgmistel juhtudel:

a) tõendajal ei ole õnnestunud likvideerida akrediteerimistunnistuse peatamise otsuse põhjusi;

b) tõendaja tippjuhtkonna liige või tõendaja töötaja, kes on kaasatud käesoleva määruse kohastesse tõendamistoimingutesse, on tunnistatud süüdi pettuses;

c) tõendaja on sihilikult esitanud valeteavet või on teavet sihilikult varjanud.

6. Riikliku akrediteerimisasutuse otsuse kohta akrediteering peatada või tühistada vastavalt lõigetele 1, 4 ja 5 saab esitada kaebuse kooskõlas liikmesriikide poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 5 lõikele 5 kehtestatud menetlustega.

7. Riikliku akrediteerimisasutuse otsus tõendaja akrediteering peatada või tühistada jõustub pärast tõendajale sellekohase teate esitamist. Riiklik akrediteerimisasutus hindab enne kõnealuste otsuste tegemist teostatud toimingute mõju, võttes arvesse mittevastavuse laadi.

8. Riiklik akrediteerimisasutus katkestab akrediteerimistunnistuse peatamise, kui ta on saanud teda rahuldava teabe ja järeldab, et tõendaja vastab käesoleva määruse nõuetele.

V PEATÜKK

RIIKLIKELE AKREDITEERIMISASUTUSTELE ESITATAVAD NÕUDED

Artikkel 56

Riiklikele akrediteerimisasutustele esitatavad nõuded

1. Kui käesolevas määruses või määruses (EL) 2015/757 ei ole sätestatud erisätteid riiklikele akrediteerimisasutustele esitatavate nõuete kohta, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 asjaomaseid sätteid.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel täidavad määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 4 lõike 1 kohaselt määratud riiklikud akrediteerimisasutused oma ülesandeid kooskõlas artikli 46 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardi nõuetega.

Artikkel 57

Hindamisrühm

1. Riiklik akrediteerimisasutus määrab iga artikli 46 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardi nõuete kohaselt teostatava hindamise jaoks hindamisrühma.

2. Hindamisrühma kuulub peaassessor, kes vastutab selle eest, et hindamine toimub kooskõlas käesoleva määrusega, ning vajaduse korral sobiv arv assessoreid või tehnilisi eksperte, kellel on konkreetse akrediteerimise ulatust silmas pidades asjakohased teadmised ja kogemused.

3. Hindamisrühma kuulub vähemalt üks isik, kellel on järgmised oskused:

a) piisavad teadmised määruse (EL) 2015/757, direktiivi 2003/87/EÜ, käesoleva määruse ja muude artikli 39 lõike 2 punktis a osutatud asjakohaste õigusaktide kohta;

b) pädevus ja arusaam, mis on vajalikud artiklites 4–36 osutatud tõendamistoimingute hindamiseks ning piisavad teadmised eri liiki laevade omadusi ning kasvuhoonegaaside heitkoguseid, kütusekulu ja muud asjakohast teavet käsitleva määruse (EL) 2015/757 kohase seire ja aruandluse kohta.

Artikkel 58

Assessori pädevusele esitatavad nõuded

1. Assessor peab olema pädev teostama artiklite 50–55 kohaseid toiminguid. Selleks peab assessor:

a) täitma artikli 46 lõikes 2 osutatud harmoneeritud standardi nõuded;

b) omama artikli 39 lõike 2 punktis b osutatud andmete ja teabe auditeerimiseks piisavaid teadmisi, mis on saadud koolitusel või isiku kaudu, kel on teadmised ja kogemus selliste andmete ja teabe auditeerimise alal;

c) omama piisavaid teadmisi artikli 39 lõike 2 punktis a osutatud asjakohaste õigusaktide ja kohaldatavate suuniste kohta.

2. Lisaks lõikes 1 osutatud pädevusnõuete täitmisele peab peaassessor tõendama, et ta on pädev juhtima hindamisrühma ja vastutama hindamise teostamise eest kooskõlas käesoleva määrusega.

3. Lisaks lõikes 1 sätestatud pädevusnõuete täitmisele peavad sisemistel ülevaatajatel ja isikutel, kes teevad otsuseid akrediteeringu andmise, laiendamise või uuendamise kohta, olema piisavad teadmised ja kogemused akrediteerimise hindamiseks.

Artikkel 59

Tehnilised eksperdid

1. Riiklik akrediteerimisasutus võib hindamisrühma kaasata tehnilised eksperdid, et tagada seoses konkreetse valdkonnaga üksikasjalikud teadmised ja erialane asjatundlikkus, mida on vaja peaassessori või assessori toetamiseks.

2. Tehnilisel eksperdil peab olema pädevus ja erialane asjatundlikkus, mis on nõutav peaassessori ja assessori tulemuslikuks toetamiseks seoses konkreetse valdkonnaga, kus sellise eksperdi teadmisi ja erialast asjatundlikkust vajatakse. Lisaks on tehnilisel eksperdil:

a) piisavad teadmised artikli 39 lõike 2 punktis a osutatud asjakohaste õigusaktide ja kohaldatavate suuniste kohta;

b) piisav arusaamine tõendamistoimingutest.

3. Tehniline ekspert täidab konkreetseid ülesandeid asjaomase hindamisrühma peaassessori juhtimisel ja täielikul vastutusel.

Artikkel 60

Kaebused

Kui riiklik akrediteerimisasutus on saanud laevandusettevõtjale määratud haldavalt asutuselt, ettevõtjalt, liikmesriigi lipu all sõitvate laevade puhul asjaomastelt lipuriikidelt või muudelt huvitatud isikutelt kaebuse tõendaja kohta, teeb riiklik akrediteerimisasutus mõistliku ajavahemiku jooksul, kuid mitte hiljem kui kolm kuud pärast kaebuse saamist, järgmist:

a) otsustab, kas kaebus on põhjendatud;

b) tagab, et asjaomasele tõendajale antakse võimalus esitada oma märkused;

c) võtab asjakohaseid meetmeid kaebuse käsitlemiseks;

d) registreerib kaebuse ja võetud meetmed;

e) vastab kaebuse esitajale.

Artikkel 61

Vastastikune hindamine

1. Kui riiklikke akrediteerimisasutusi tuleb määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 10 kohaselt korrapäraselt vastastikku hinnata, rakendab määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 14 kohaselt tunnustatud asutus asjakohaseid vastastikuse hindamise kriteeriume ning tulemuslikku ja sõltumatut vastastikust hindamist, et hinnata, kas:

a) vastastikusele hindamisele kuuluv riiklik akrediteerimisasutus on akrediteerimistoimingud teostanud kooskõlas artiklitega 46–55;

b) vastastikusele hindamisele kuuluv riiklik akrediteerimisasutus vastab artiklites 56–63 kehtestatud nõuetele.

Vastastikuse hindamise kriteeriumid sisaldavad vastastikust hindamist teostavate hindajate ja hindamisrühmade pädevusele esitatavaid nõudeid, mis sisalduvad määruses (EL) 2015/757 ja direktiiviga 2003/87/EÜ loodud kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemis.

2. Määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 14 kohaselt tunnustatud asutus avaldab lõikes 1 osutatud riikliku akrediteerimisasutuse vastastikuse hindamise tulemused ja edastab need komisjonile, liikmesriikides riiklike akrediteerimisasutuste eest vastutavatele riiklikele ametiasutustele ja laevandusettevõtjale määratud haldavale asutusele või artiklis 64 osutatud teabekeskusele.

3. Olenemata määruse (EÜ) nr 765/2008 artiklist 10, kui riiklik akrediteerimisasutus on edukalt läbinud vastastikuse hindamise, mille on korraldanud määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 14 kohaselt tunnustatud asutus enne käesoleva määruse jõustumist, vabastatakse kõnealune riiklik akrediteerimisasutus uuest vastastikusest hindamisest pärast käesoleva määruse jõustumist, kui ta suudab tõendada vastavust käesolevale määrusele.

Selleks esitab asjaomane riiklik akrediteerimisasutus taotluse ja vajalikud dokumendid määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 14 kohaselt tunnustatud asutusele.

Määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 14 kohaselt tunnustatud asutus otsustab, kas tingimused vabastuse andmiseks on täidetud.

Vabastust kohaldatakse ajavahemikul, mis ei ületa kolme aastat alates kuupäevast, mil riiklikule akrediteerimisasutusele esitati teade otsuse kohta.

Artikkel 62

Tõendajate vastastikune tunnustamine

Olenemata määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 11 lõikest 2, kui riiklik akrediteerimisasutus ei ole läbinud täielikku vastastikuse hindamise protsessi, aktsepteerivad liikmesriigid riikliku akrediteerimisasutuse akrediteeritud tõendajate akrediteerimistunnistusi juhul, kui määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 14 kohaselt tunnustatud asutus on alustanud kõnealuse riikliku akrediteerimisasutuse vastastikust hindamist ja ei ole avastanud kõnealuse riikliku akrediteerimisasutuse puhul ühtegi mittevastavust käesoleva määruse nõuetele.

Artikkel 63

Osutatavate teenuste seire

Kui liikmesriik on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/123/EÜ ([15]) artikli 31 lõike 4 kohase inspekteerimise käigus teinud kindlaks, et tõendaja ei vasta käesoleva määruse nõuetele, teatab laevandusettevõtjale määratud haldav asutus või kõnealuse liikmesriigi riiklik akrediteerimisasutus sellest kõnealuse tõendaja akrediteerinud riiklikule akrediteerimisasutusele.

Kõnealuse tõendaja akrediteerinud riiklik akrediteerimisasutus käsitleb seda teavet kaebusena artikli 60 tähenduses ja võtab asjakohaseid meetmeid ning vastab laevandusettevõtjale määratud haldavale asutusele või riiklikule akrediteerimisasutusele kooskõlas artikli 67 lõike 2 teise lõiguga.

([15]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, 27.12.2006, lk 36).

VI PEATÜKK

TEABEVAHETUS

Artikkel 64

Teabevahetus ja teabekeskused

1. Liikmesriik kehtestab asjakohase teabe tõhusa vahetamise ja tulemusliku koostöö riikliku akrediteerimisasutuse ja laevandusettevõtjale määratud haldava asutuse vahel.

2. Kui liikmesriigis on direktiivi 2003/87/EÜ artikli 18 kohaselt määratud enam kui üks asutus, volitab see liikmesriik ühte neist asutustest tegutsema teabekeskusena, et vahetada teavet, koordineerida lõikes 1 osutatud koostööd ja teostada artiklites 64–71 osutatud toiminguid.

Artikkel 65

Akrediteerimisalane tööprogramm ja tegevusaruanne

1. Riiklik akrediteerimisasutus teeb iga aasta 31. detsembriks iga liikmesriigi laevandusettevõtjale määratud haldavale asutusele kättesaadavaks akrediteerimisalase tööprogrammi, mis sisaldab tema poolt akrediteeritud tõendajate loetelu. Akrediteerimisalane tööprogramm peab iga tõendaja kohta sisaldama vähemalt järgmist teavet:

a) teave toimingute kohta, mida riiklik akrediteerimisasutus on kõnealuse tõendaja jaoks ette näinud, eelkõige järelevalve ja uuesti hindamisega seotud toimingud;

b) kuupäevad, mil riiklikul akrediteerimisasutusel on kavas teha vaatlusaudit tõendaja hindamiseks;

c) teave selle kohta, kas riiklik akrediteerimisasutus on taotlenud teise liikmesriigi riiklikult akrediteerimisasutuselt järelevalve teostamist vastavalt artikli 52 lõikele 5.

Kui esimeses lõigus osutatud teabesse tehakse muudatusi, esitab riiklik akrediteerimisasutus laevandusettevõtjale määratud haldavale asutusele iga aasta 31. jaanuariks ajakohastatud tööprogrammi.

2. Pärast akrediteerimisalase tööprogrammi esitamist lõike 1 kohaselt esitab laevandusettevõtjale määratud haldav asutus riiklikule akrediteerimisasutusele kogu asjakohase teabe, sealhulgas teabe kõigi kohaldatavate siseriiklike õigusaktide ja suuniste kohta.

3. Riiklik akrediteerimisasutus teeb iga aasta 1. juuniks laevandusettevõtjale määratud haldavale asutusele kättesaadavaks tegevusaruande. Tegevusaruanne peab iga kõnealuse riikliku akrediteerimisasutuse poolt akrediteeritud tõendaja kohta sisaldama vähemalt järgmist teavet:

a) riikliku akrediteerimisasutuse poolt äsja akrediteeritud tõendajate akrediteerimise üksikasjad;

b) riikliku akrediteerimisasutuse poolt teostatud järelevalve- ja uuesti hindamise toimingute tulemuste kokkuvõte;

c) erakorraliste hindamiste tulemuste kokkuvõte, sealhulgas erakorraliste hindamiste algatamise põhjused;

d) kõik tõendaja kohta esitatud kaebused alates viimasest tegevusaruandest ja riikliku akrediteerimisasutuse võetud meetmed;

e) üksikasjad meetmete kohta, mille riiklik akrediteerimisasutus on võtnud vastusena laevandusettevõtjale määratud haldava asutuse jagatud teabele.

Artikkel 66

Haldusmeetmetega seotud teabevahetus

Kui riiklik akrediteerimisasutus on kehtestanud tõendaja suhtes artikli 55 kohased haldusmeetmed või kui akrediteeringu peatamine on katkestatud või edasikaebust käsitleva otsusega on tühistatud riikliku akrediteerimisasutuse otsus artiklis 55 osutatud haldusmeetmete kehtestamise kohta, teavitab riiklik akrediteerimisasutus sellest laevandusettevõtjale määratud haldavat asutust ja iga liikmesriigi riiklikku akrediteerimisasutust.

Artikkel 67

Laevandusettevõtjale määratud haldava asutuse teabevahetus

1. Vastutav haldav asutus edastab igal aastal riiklikule akrediteerimisasutusele, kes on akrediteerinud tema vastutusel oleva ettevõtja puhul tõendamistoimingud teostanud tõendaja, järgmise teabe:

a) heitearuannete, osaliste heitearuannete, ettevõtja tasandi aruannete ja tõendamisaruannete kontrollimise asjakohased tulemused, eelkõige olukorrad, mil esitatud andmed ei vastanud määruse (EL) 2015/757, direktiivi 2003/87/EÜ, rakendusmääruse (EL) 2016/1927, rakendusmääruse (EL) 2016/1928 või käesoleva määruse nõuetele;

b) ettevõtja inspekteerimise tulemused, kui need tulemused on asjakohased riikliku akrediteerimisasutuse jaoks seoses tõendaja akrediteerimise ja järelevalvega või kui nendes tulemustes mainitakse, et on kindlaks tehtud andmed, mis ei vastanud määruse (EL) 2015/757, direktiivi 2003/87/EÜ, rakendusmääruse (EL) 2016/1927, rakendusmääruse (EL) 2016/1928 või käesoleva määruse nõuetele;

c) kõnealuse tõendaja tõendamise sisedokumentide hindamise tulemused, kui laevandusettevõtjale määratud haldav asutus on tõendamise sisedokumente artikli 43 lõike 3 kohaselt hinnanud;

d) kaebused, mille laevandusettevõtjale määratud haldav asutus on saanud kõnealuse tõendaja kohta.

2. Kui lõikes 1 osutatud teave annab tõendusmaterjali selle kohta, et laevandusettevõtjale määratud haldav asutus on teinud kindlaks andmed, mis ei vastanud määruse (EL) 2015/757, direktiivi 2003/87/EÜ, rakendusmääruse (EL) 2016/1927, rakendusmääruse (EL) 2016/1928 või käesoleva määruse nõuetele, käsitleb riiklik akrediteerimisasutus seda teavet laevandusettevõtjale määratud haldava asutuse poolt kõnealuse tõendaja kohta esitatud kaebusena artikli 60 tähenduses.

Riiklik akrediteerimisasutus võtab asjakohaseid meetmeid selle teabe käsitlemiseks ja vastab laevandusettevõtjale määratud haldavale asutusele mõistliku ajavahemiku jooksul, kuid mitte hiljem kui kolm kuud pärast teabe saamist. Riiklik akrediteerimisasutus teatab oma vastuses laevandusettevõtjale määratud haldavale asutusele tema võetud meetmetest ja vajaduse korral tõendaja suhtes kehtestatud haldusmeetmetest.

Artikkel 68

Järelevalvega seotud teabevahetus

1. Kui selle liikmesriigi riiklikul akrediteerimisasutusel, kes vastutab ettevõtja eest, kelle puhul tõendaja tõendamist teostab, on artikli 52 lõike 5 kohaselt palutud teostada järelevalvetoiminguid, teatab kõnealune riiklik akrediteerimisasutus tulemustest riiklikule akrediteerimisasutusele, kes on tõendaja akrediteerinud, välja arvatud juhul, kui mõlemad riiklikud akrediteerimisasutused on omavahel teisiti kokku leppinud.

2. Tõendaja akrediteerinud riiklik akrediteerimisasutus võtab lõikes 1 osutatud tulemusi arvesse, kui ta hindab tõendaja vastavust käesoleva määruse nõuetele.

3. Kui lõikes 1 osutatud tulemused tõendavad, et kõnealune tõendaja ei vasta käesoleva määruse nõuetele, võtab kõnealuse tõendaja akrediteerinud riiklik akrediteerimisasutus käesoleva määruse kohaselt asjakohaseid meetmeid ja teatab järelevalvetoiminguid teostanud riiklikule akrediteerimisasutusele järgmist:

a) tõendaja akrediteerinud riikliku akrediteerimisasutuse võetud meetmed;

b) vajaduse korral teave selle kohta, mida tõendaja on seoses tulemustega ette võtnud;

c) vajaduse korral teave selle kohta, millised haldusmeetmed on tõendaja suhtes kehtestatud.

Artikkel 69

Teabevahetus tõendaja asukohaliikmesriigiga

Kui tõendajale on akrediteeringu andnud muu liikmesriigi kui tõendaja asukohaliikmesriigi riiklik akrediteerimisasutus, edastatakse artiklis 65 osutatud akrediteerimisalane tööprogramm ja tegevusaruanne tõendaja asukohaliikmesriigi laevandusettevõtjale määratud haldavale asutusele.

Artikkel 70

Akrediteeritud tõendajate andmebaasid

1. Riiklikud akrediteerimisasutused loovad ja haldavad andmebaasi, mis on üldsusele kättesaadav ja sisaldab järgmist teavet:

a) kõigi riiklikult akrediteerimisasutuselt akrediteeringu saanud tõendajate nimed, akrediteeringu numbrid ja tegevuskoha aadressid;

b) akrediteeringu andmise kuupäev ja selle kehtivuse lõppkuupäev;

c) teave tõendaja suhtes võetud haldusmeetmete kohta.

2. Kõigist tõendajate staatuse muudatustest teatatakse komisjonile asjakohast standardvormi kasutades.

3. Määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 14 kohaselt tunnustatud asutus lihtsustab ja ühtlustab juurdepääsu riiklikele andmebaasidele, et võimaldada tulemuslikku ja kulutõhusat teabevahetust riiklike akrediteerimisasutuste, tõendajate, ettevõtjate ja laevandusettevõtjale määratud haldavate asutuste vahel. Määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 14 kohaselt tunnustatud asutus võib ühendada need andmebaasid üheks keskseks andmebaasiks.

Artikkel 71

Tõendajate teated

1. Selleks et riiklik akrediteerimisasutus saaks koostada artiklis 65 osutatud akrediteerimisalase tööprogrammi ja tegevusaruande, saadab tõendaja iga aasta 15. novembriks sellele riiklikule akrediteerimisasutusele, kes on kõnealuse tõendaja akrediteerinud, järgmise teabe:

a) selliste tõendamiste kavandatud aeg ja koht, mida tõendajal on kavas teostada;

b) nende ettevõtjate tegevuskoha aadress ja kontaktandmed, kelle seirekavu, heitearuandeid, osalisi heitearuandeid või ettevõtja tasandi aruandeid hakatakse tõendama;

c) tõendamisrühma liikmete nimed.

2. Kui lõikes 1 osutatud teave muutub, teatab tõendaja nendest muudatustest akrediteerimisasutusele kõnealuse riikliku akrediteerimisasutusega kokkulepitud ajavahemiku jooksul.

VII PEATÜKK

SEIREKAVADE HEAKSKIITMINE HALDAVATE ASUTUSTE POOLT

1. JAGU

Seirekavade heakskiitmine

Artikkel 72

Üldeeskirjad, mille alusel vastutavad haldavad asutused seirekavad heaks kiidavad

Selleks et seirekavad määruse (EL) 2015/757 artikli 6 lõike 8 kohaselt heaks kiita, võtab iga vastutav haldav asutus vajalikud meetmed, et tagada seirekavade vastavus kõnealuse määruse artiklis 6 ning I ja II lisas sätestatud nõuetele, võttes nõuetekohaselt arvesse tõendaja järeldusi seirekavade hindamise kohta.

Artikkel 73

Ettevõtjate poolt vastutavatele haldavatele asutustele esitatav teave

Ettevõtja esitab vastutavale haldavale asutusele tõendaja järeldused seirekava hindamise kohta ja muu lisateabe, mis võimaldab tal heakskiitmismenetlusi läbi viia.

Artikkel 74

Heakskiitmise protsess

1. Vastutav haldav asutus teatab ettevõtjale seirekava heakskiitmisest põhjendamatu viivituseta, kasutades automaatsüsteeme ja andmevahetusvorminguid.

2. Kui vastutav haldav asutus ei kiida seirekava heaks, teatab ta sellest põhjendamatu viivituseta ettevõtjale, selgitades heakskiitmata jätmise põhjusi, et võimaldada ettevõtjal oma seirekava läbi vaadata.

Asjaomane ettevõtja vaatab oma seirekava vastavalt läbi. Ettevõtja esitab läbivaadatud seirekava tõendajale uuesti hindamiseks koos põhjustega, miks vastutav haldav asutus seda heaks ei kiitnud. Kui tõendaja on läbivaadatud seirekava hinnanud määruse (EL) 2015/757 artiklites 6 ja 7 sätestatud nõuetele vastavaks, esitab ettevõtja selle uuesti heakskiitmiseks vastutavale haldavale asutusele.

2. JAGU

Seirekavade muudatuste heakskiitmine

Artikkel 75

Üldeeskirjad, mille alusel vastutavad haldavad asutused seirekavade muudatused heaks kiidavad

1. Ettevõtja peab esitama oma muudetud seirekava põhjendamatu viivituseta vastutavale haldavale asutusele pärast seda, kui ta on saanud tõendajalt teate selle kohta, et seirekava vastab nõuetele, või kui tegemist on määruse (EL) 2015/757 artikli 7 lõike 2 punkti a kohaste seirekava muudatustega, siis pärast seda, kui ta on tõendajaid kõnealuse määruse artikli 7 lõike 3 kohaselt teavitanud.

2. Selleks et seirekavade muudatused määruse (EL) 2015/757 artikli 7 lõike 5 kohaselt heaks kiita, võtab iga vastutav haldav asutus vajalikud meetmed, et tagada muudetud seirekavade vastavus kõnealuse määruse artiklis 6 ning I ja II lisas sätestatud nõuetele, võttes nõuetekohaselt arvesse tõendaja järeldusi seirekavade hindamise kohta.

Artikkel 76

Ettevõtjate poolt vastutavatele haldavatele asutustele esitatav teave

1. Ettevõtja esitab vastutavale haldavale asutusele järeldused muudetud seirekava hindamise kohta ja muu lisateabe, mis võimaldab tal heakskiitmismenetlusi läbi viia.

2. Määruse (EL) 2015/757 artikli 7 lõike 2 punkti a kohaste muudatuste puhul esitab ettevõtja vastutavale haldavale asutusele tõendid ettevõtja vahetumise kohta ning märke selle kohta, kas vastutav haldav asutus on seirekava heaks kiitnud enne ettevõtja vahetumist, koos tõendusmaterjaliga, kui tegemist ei ole sama haldava asutusega.

Artikkel 77

Heakskiitmise protsess

1. Vastutav haldav asutus teatab ettevõtjale muudetud seirekava heakskiitmisest põhjendamatu viivituseta, kasutades automaatsüsteeme ja andmevahetusvorminguid.

2. Kui vastutav haldav asutus ei kiida seirekava heaks, teatab ta sellest põhjendamatu viivituseta ettevõtjale, selgitades heakskiitmata jätmise põhjusi, et võimaldada ettevõtjal oma seirekava läbi vaadata.

Asjaomane ettevõtja vaatab oma seirekava vastavalt läbi. Ettevõtja esitab läbivaadatud seirekava tõendajale uuesti hindamiseks koos põhjustega, miks vastutav haldav asutus seda heaks ei kiitnud. Kui läbivaadatud seirekava on hinnatud vastavaks määruse (EL) 2015/757 artiklites 6 ja 7 sätestatud nõuetele, esitab ettevõtja selle uuesti heakskiitmiseks vastutavale haldavale asutusele.

Artikkel 78

Muudatuste tegemine ja registreerimine

1. Enne kui ettevõtja saab vastutavalt haldavalt asutuselt muudetud seirekava heakskiidu artikli 77 kohaselt, võib ettevõtja teha seiret ja koostada aruandeid, kasutades muudetud seirekava, kui algse seirekava alusel tehtud seire tulemusena saadud heitkoguste andmed oleksid ebatäpsed.

Kahtluse korral kasutab ettevõtja ühtaegu nii muudetud kui ka algset seirekava, et teha kogu seire ja koostada aruanded mõlema kava kohaselt, ning säilitab mõlema seire tulemused.

2. Pärast artikli 77 kohase heakskiidu saamist kasutab ettevõtja üksnes muudetud seirekavaga seotud andmeid ning teeb seiret ja koostab aruandeid, kasutades üksnes muudetud seirekava alates kuupäevast, mil seirekava kõnealust versiooni hakatakse kohaldama.

3. Ettevõtja registreerib kõik seirekavas tehtud muudatused. Iga muudatuse kohta registreeritakse järgmine:

a) muudatuse läbipaistev kirjeldus;

b) muudatuse põhjendus;

c) vajaduse korral tõendaja järeldused muudetud seirekava hindamise kohta;

d) muudetud seirekava vastutavale haldavale asutusele esitamise kuupäev;

e) muudetud seirekava rakendamise alustamise kuupäev kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2.

Artikkel 79

Kehtetuks tunnistamine

1. Delegeeritud määrus (EL) 2016/2072 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2024.

2. Viiteid delegeeritud määrusele (EL) 2016/2072 käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse käesoleva määruse II lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

Artikkel 80

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2024.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. oktoober 2023

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN

I LISA

ARTIKLI 39 LÕIKES 3 OSUTATUD MERENDUSALASED TEADMISED JA KOGEMUSED

Artikli 39 lõike 3 kohaldamisel võetakse arvesse järgmisi teadmisi ja kogemusi:

a) MARPOLi konventsiooni ja SOLASi konventsiooni kohased asjaomased reeglid, näiteks laevade energiatõhusust käsitlevad reeglid, ([1]) NOx tehniline koodeks, ([2]) vääveloksiide käsitlev reegel, ([3]) kütuseõli kvaliteeti käsitlev reegel, ([4]) laeva püstuvuse 2008. aasta koodeks ning asjaomased suunised (näiteks laevade energiatõhususe juhtimiskava (SEEMP) väljatöötamist käsitlevad suunised) ([5]);

b) seire ja aruandluse võimalik koostoime vastavalt määrusele (EL) 2015/757 ning olemasolevatele konkreetselt meresõiduga seotud juhtimissüsteemidele (sh ISM koodeks) ja muudele asjaomastele sektoripõhistele suunistele (nt SEEMPi väljatöötamist käsitlevad suunised);

c) heiteallikad laeva pardal;

d) reiside registreerimine ja menetlused, millega tagatakse (ettevõtjate esitatava) reiside loetelu ning laevade loetelu täielikkus ja täpsus;

e) usaldusväärsed välisallikad (sh laevade jälgimisandmed), mis võiksid aidata ristkontrollida teavet laevadelt saadud andmetega;

f) laevadel rakendatavad kütusekulu arvutamise meetodid;

g) mõõtemääramatuse taseme kohaldamine vastavalt määrusele (EL) 2015/757 ja asjakohastele suunistele;

h) kõigi laeva pardal kasutatavate kütuste ja heiteallikate ning kogu määrusega (EL) 2015/757 hõlmatud kasvuhoonegaaside heite heitekoefitsiendi kohaldamine;

i) teadmised direktiivi 2003/87/EÜ artikli 14 lõike 1 kohaselt vastu võetud rakendusaktidest, eelkõige seoses sellega, kuidas arvestada biokütustest, nii nullmääraga kui ka nullmäärata allikatest ning muust kui bioloogilise päritoluga toorainest valmistatud kütustest ja ringlussevõetud süsinikupõhistest kütustest pärit heidet;

j) arusaamine Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2018/2001 ([6]) kohasest kütuste sertifitseerimisest;

k) kütuste käitlemine, kütuste puhastamine, mahutisüsteemid;

l) laevahooldus/mõõteseadmete kvaliteedikontroll;

m) punkerdamisdokumendid, sh kütusemahuti saatelehed;

n) tegevuslogid, reise ja sadamaid käsitlevad lühikokkuvõtted, laevatekilogid;

o) äridokumendid, nt prahtimislepingud, veokirjad;

p) kehtivad õigusaktidest tulenevad nõuded;

q) laeva punkerdamissüsteemide käitamine;

r) kütuse tiheduse määramine kasutatavate laevade kaupa;

s) veetud lasti arvutamiseks (mahu või massi alusel) rakendatavad andmevooprotsessid ja toimingud, mida rakendatakse laevatüüpidest ja määruse (EL) 2015/757 kohasest tegevusest lähtudes;

t) dedveidi kontseptsioon, mida kohaldatakse laevatüüpide ja tegevuste suhtes määruse (EL) 2015/757 alusel kooskõlas rakendusmäärusega (EL) 2016/1928;

([1]) Reegel 22, MARPOLi konventsiooni VI lisa.
([2]) Laevade diiselmootorite lämmastikoksiidide heite kontrollimise muudetud tehniline koodeks (resolutsioon MEPC.176(58), mida on muudetud resolutsiooniga MEPC.177(58)).
([3]) Reegel 14, MARPOLi konventsiooni VI lisa.
([4]) Reegel 18, MARPOLi konventsiooni VI lisa.
([5]) Reegel 22, MARPOLi konventsiooni VI lisa.
([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/2001 taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta (ELT L 328, 21.12.2018, lk 82).

u) andmevooprotsessid, mida kasutatakse reiside käigus läbitud vahemaa ja merel viibitud aja arvutamiseks vastavalt määrusele (EL) 2015/757;

v) laeva pardal kütusekulu, transporditöö ja muu asjakohase teabe kindlakstegemiseks kasutatavad seadmed ja tehnilised süsteemid.

II LISA

VASTAVUSTABEL

Delegeeritud määrus (EL) 2016/2072	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 punkt 1	Artikli 2 punkt 1
Artikli 2 punkt 2	Artikli 2 punkt 5
Artikli 2 punkt 3	Artikli 2 punkt 6
Artikli 2 punktid 4 kuni 13	Artikli 2 punktid 8 kuni 17
Artikli 2 punktid 14 kuni 17	Artikli 2 punktid 19 kuni 22
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikli 4 lõige 1	Artikli 4 lõige 1
Artikli 4 lõige 2	Artikli 4 lõike 2 punktid a ja c
Artikli 4 lõige 3	Artikli 4 lõige 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikli 6 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 6 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 6 lõige 4	Artikli 6 lõige 6
Artikli 6 lõige 5	Artikli 6 lõige 8
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11	Artikkel 12
Artikli 12 punkt a	Artikli 13 punkt a
Artikli 12 punkt b	Artikli 13 punkt c
Artikkel 13	Artikkel 14
Artikli 14 lõige 1	Artikli 15 lõige 1
Artikli 14 lõike 2 punkt a	Artikli 15 lõike 2 punkt a
Artikli 14 lõike 2 punkt b	Artikli 15 lõike 2 punkt b
Artikli 14 lõike 2 punkt c	Artikli 15 lõike 2 punkt d
Artikli 14 lõike 2 punkt d	Artikli 15 lõike 2 punkt e
Artikli 14 lõike 2 punkt e	Artikli 15 lõike 2 punkt f
Artikkel 15	Artikkel 17
Artikli 16 lõige 1	Artikli 18 lõige 1
Artikli 16 lõige 2	Artikli 18 lõige 2
Artikli 16 lõige 3	Artikli 18 lõige 4
Artikli 16 lõige 4	Artikli 18 lõige 7
Artikli 16 lõige 5	Artikli 18 lõige 3
Artikli 16 lõige 6	Artikli 18 lõige 10
Artikkel 17	Artikkel 19

Artikli 18 punktid a kuni e	Artikli 20 punktid a kuni e
Artikli 18 punkt f	Artikli 23 lõige 3
Artikkel 19	Artikkel 21
Artikli 20 lõige 1	Artikli 22 lõige 1
Artikli 20 lõige 2	Artikli 22 lõige 3
Artikli 20 lõige 3	Artikli 22 lõige 4
Artikli 20 lõike 4 punktid a, b ja c	Artikli 22 lõike 5 punktid a, b ja c
Artikli 20 lõike 4 punkt d	Artikli 22 lõike 5 punkt e
Artikli 20 lõike 4 punktid e – j	Artikli 22 lõike 5 punktid g – l
Artikli 20 lõike 4 punkt k	Artikli 22 lõike 5 punkt o
Artikli 20 lõike 4 punkt l	Artikli 22 lõike 5 punkt q
Artikkel 21	Artikkel 23
Artikkel 22	Artikkel 37
Artikli 23 lõige 1	Artikli 38 lõige 1
Artikli 23 lõige 2	Artikli 38 lõige 2
Artikli 23 lõige 3	Artikli 38 lõige 4
Artikkel 24	Artikkel 39
Artikli 25 lõige 1	Artikli 40 lõige 2
Artikli 25 lõige 2	Artikli 40 lõige 3
Artikli 26 lõige 1	Artikli 41 lõige 1
Artikli 26 lõige 2	Artikli 41 lõige 3
Artikkel 27	Artikkel 42
Artikkel 28	Artikkel 43
Artikli 29 lõige 1	Artikli 44 lõige 1
Artikli 29 lõige 2	Artikli 44 lõige 3
Artikli 30 lõige 1	Artikli 45 lõige 2
Artikli 30 lõige 2	Artikli 45 lõige 3
Artikli 30 lõige 3	Artikli 45 lõige 4
Artikli 30 lõige 4	Artikli 45 lõige 6
Artikli 30 lõige 5	Artikli 45 lõige 7
Artikli 30 lõige 6	Artikli 45 lõige 8
Artikkel 31	Artikkel 47
Artikkel 32	Artikkel 48
Artikkel 33	Artikli 46 lõige 2
Artikkel 34	—
Artikkel 35	Artikkel 49
Artikkel 36	Artikkel 50
Artikkel 37	Artikkel 51
Artikkel 38	Artikkel 52

Artikli 39 lõige 1	Artikli 53 lõige 1
Artikli 39 lõige 2	Artikli 53 lõiked 2 ja 3
Artikkel 40	Artikkel 54
Artikli 41 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 55 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 41 lõike 4 punkt a	Artikli 55 lõike 4 punkt b
Artikli 41 lõike 4 punkt b	Artikli 55 lõike 4 punkt c
Artikli 41 lõiked 5 kuni 8	Artikli 55 lõiked 5 kuni 8
Artikkel 42	Artikli 56 lõige 2
Artikkel 43	Artikkel 57
Artikkel 44	Artikkel 58
Artikli 45 lõige 1	Artikli 59 lõige 1
Artikli 45 lõige 2	Artikli 59 lõige 3
Artikli 46 lõike 1 punkt a	Artikli 70 lõike 1 punkt a
Artikli 46 lõike 1 punkt b	—
Artikli 46 lõike 1 punkt c	Artikli 70 lõike 1 punkt b
Artikli 46 lõike 1 punkt d	Artikli 70 lõike 1 punkt c
Artikli 46 lõige 2	Artikli 70 lõige 2
Artikli 46 lõige 3	Artikli 70 lõige 3
Artikkel 47	Artikkel 80